

Luterilainen

JOULUNUMERO

N:o 8 2019 ❄ 1926 – 2019 ❄ 94. VUOSIKERTA

MARTTI LUTHER

Sinun kuninkaasi tulee sinulle. (Sak. 9:9)

Varmasti hän tulee. Sinä et mene häntä noutamaan. Hän on liian korkealla ja kaukana. Sinä et pääse hänen luokseen vaivalloisilla ponnistuksillasikaan, sillä muutoin voisit kerskua tällä saavutuksellasi noutaneesi hänet luoksesi. Hyvä ystävä, mitätön on ansiosi. Jumalan on pantava ensimmäinen kivi ja aloitettava, että sinä etsisit ja rukoilisit häntä. Kun ryhdyt etsimään, Jumala on jo paikalla. Mutta jos hän ei ole saapuvilla, kaikki aloittamisesi on syntiä ja sitä suurempi synti, mitä suurempiin ja pyhempiin tekoihin ryhdyt. Näin sinusta tulisi paatunut ulkokultainen. Kysyt, mitä olisi tehtävä, että Jumala aloittaisi minussa? Vastaan: Etkö jo kuullut, että hurskaaksi tullaksesi sinusta ei lähde yhtään mitään aloittamista ja tekemistä eikä liioin kasvamista täydell-

lisyyteen. Kaikki aloittamisesi on syntiä ja sellaiseksi se jää, häikäisköön minkä häikäisee. Tee mitä tahdot, kaikki se on syntiä. Opi siis evankeliumista, miten Jumala alkaa tehdä meistä hurskaita ja mikä on hurskaaksi tulemisen alku. Muuta alkua ei ole kuin se, että "sinun kuninkaasi tulee sinulle." Hän aloittaa sinussa. Silloin annat omien tekojesi mennä menojaan ja olet epätoivossa omasta itsestäsi, kun kuulet ja näet kaiken sinussa synniksi ja mitättömäksi. Silloin ryhdyt ottamaan vastaan kuninkaa-si, pitäydyt häneen, huudat avuksi hänen armoaan ja lohduttaudut vain hänen hyvytydellään.

Martti Luther, Manna Jumalan lapsille, 25. joulukuuta. SLEY: 1994

N:o 8 2019

Päättymistä ja alkamista

”Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyllin.” (Joh. 10:10) Kristus on tullut. Se on valtavan suuri lahja Jumalalta syntiselle ihmiselle ja se on sitä koko ihmiskunnalle. Näissä Vapahtajan sanoissa me kuulemme vastauksen kysymykseen: ”Miksi Jumala tuli ihmiseksi”? Se on vastaus moneen muuhunkin ihmismieltä vaivaavaan kysymykseen, kuten: ”Miksi Kristuksen täytyi kuolla ristinpuulla?”

Nämä sanat tarjoavat kuulijalleen runsaan lahjapöydän. Ne kertovat meille millainen Jumalan mielenlaatu syntistä kohtaan on Kristuksessa. Hän ei ole itseensä käpertynyt ja omahyväinen – se on ihmisen oma luonto – vaan hän on antava, lahjoittava ja rakastava Isä. Joulunaika on kristitylle erityistä aikaa, jolloin saamme keskittyä Jumalan lahjoittavan rakkauden mietiskelyyn Jeesuksen seimen äärellä. Muistakaamme, että millainen Isä on, sellainen on Poika. Hän tuli ihmiseksi, koska tahtoi lahjoittaa itsensä kokonaan meidän autuudeksemme. Kristus on meidän koko autuutemme. Sen tähden hän sikisi vaimon kohtuun, makasi kapaloituna olkivuoteella, naulituna ristinpuulla ja hautaholvissa. Näin hän täytti lupaukset tulevasta Vapahtajasta ja osoitti sen riemullisella ylösnousemuksellaan. Samalla kun päättyi tuo pitkä odotuksen aika, alkoi jo uusi aika: uuden luomisen aika. Se tosin on ollut läsnä aina kun sanaa on saarnattu, mutta Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen se on helissyt aina vain kauniimmin ilosanomana Jeesuksesta.

Hän tuli meille kerran, mutta sanassaan hän tulee meille tänäänkin samasta syystä, että meillä olisi elämä ja yltäkyllin. Se ei kuitenkaan tarkoita maallisen elämän ylellisyyttä, eikä vaikeuksien tai kärsimyksen lakkaamista, vaan sielunrauhaa Vapahtajan yhteydessä. Tuo rauha, jota jouluevankeliumi meille julistaa, tulee siitä että mikään ei voi Kristuksen omaa todella vahingoittaa vaan hän omistaa Jeesuksessa enemmän, kuin ovat maailman rikkaudet ja kärsimys. Jeesuksessa sinulla, rakas lukija on taivas maan päällä.

Markus Mäkinen

Ensimmäinen lupaus Vapahtajasta

"Minä panen vihollisuuden sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen Siemenensä välille. Hän on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä häntä kantapäähän." (1 Moos. 3:15)

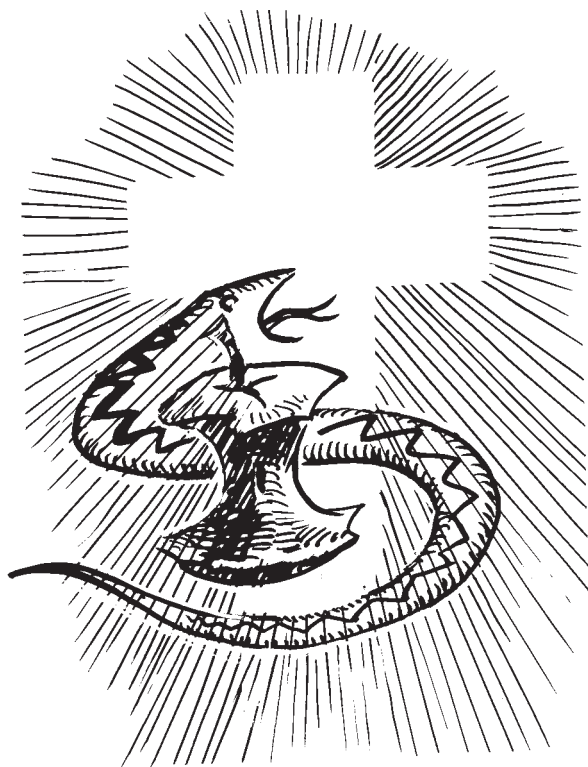
Ihmisen oli viljeltävä ja varjeltava Eedenin puutarhaa (1 Moos. 2:15), nauttia sen hedelmistä ja rikkumattomasta yhteydestä Luojaan. Mikä ilon ja autuuden rikkaus! Siunattu yhteys itse Jumalaan! Ei sairautta, kipua eikä tuskaa!

Mutta Jumala oli sanonut "hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt,

on sinun totisesti kuoltava" (1 Moos. 2:17). Mikä oli hyvää ja pahaa, sen Aadam and Eeva kykenivät tunnistamaan jo ennalta, sillä Jumala oli kirjoittanut lakinsa heidän sydämiinsä jo luodessaan heidät. Mutta tuota puuta kutsutaan "hyvän- ja pahantiedon puuksi" koska se oli koetin, pitikö ihminen Jumalan pyhänä, vai antaisiko hän itsensä viettelykselle. "Sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, on sinun totisesti kuoltava" Aadam ja Eeva tulivat kuolevaisiksi ja sen myötä myös heidän jälkeläisensä.

Sitten Jumala lausui käärmeelle Aadamin ja Eevan kuullen: "Minä panen vihollisuuden sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen Siemenensä välille. Hän on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä häntä kantapäähän." Tämä on avian ensimmäinen lupaus Vapahtajasta. Se on tuomion sana viettelijälle ja saman aikaan luja lupaus syntisille vapahduksesta "Minä panen vihollisuuden sinun ja vaimon välille.." Armossaan Jumala asettaa vihollisuuden, koska ihminen oli tullut syntiinlakeemuksessa hirvittävään ystävyyteen perkeleen kanssa. "Hän on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä häntä kantapäähän." Tuollainen perkeleen jälkeläinen, tai siemen ihminen on luonnostaan. Koska hän on synnissä siinnyt ja vihamielinen Jumalaa kohtaan.

Tuo Yksi, Eevan siemen, on Vapahtaja, Jumalan Poika, joka tuli syn-

tiseen maailmaamme tuomaan lääkkeen ihmiskunnan syyllisyyttä, kärsimystä ja kuolemaa vastaan ”ettei yksikään joka häneen uskoo joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän” (Joh. 2:16). Kuten Jumala sanoi Aadamille ja Eevalle: ”sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, on sinun totisesti kuoltava, niin Kristus sanoo: ”Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, elää, vaikka olisi kuollut. Eikä kukaan, joka uskoo minuun ikinä kuole. (Joh. 11:25 ss.). Minkä Jumala julisti, se on myös tapahtunut: ”Hän on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä häntä kantapäähän.” Jumala itse otti meidän paikkamme ja murskasi käärmeen pään. Hän otti pois saatanan vallan ja voiman. Tullessaan murskatuksi käärme survaisi myrkyllisen pistonsa Voittajan kantapäähän. Se merkitsee Kristuksen kärsimystä ja kuolemaa.

Hän on meidän syntiemme sovitus, eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien. (1 Joh. 2:2).

Martin Blechschmidt

Adventtihartaus

Sillä minä tunnen ajatukseni, jotka minulla on teitä kohtaan, sanoo HERRA: rauhan eikä turmion ajatukset antaakseni teille tulevaisuuden ja toivon. (Jer. 29:11)

Adventti on toivon aikaa. Sen aiheisiin kuuluu sekä Vanhan liiton toivo Vapahtajasta että toivo tulevasta maailmasta ja uskovien lopullisesta pelastuksesta. Tekstinämme oleva Jeremian kirjan kohta liittyy enemmän ensimmäiseen, mutta soveltuu myös meihin. Jumalalla on näet meitäkin kohtaan rauhan eikä turmion ajatukset, ja hän tahtoo antaa myös meille tulevaisuuden ja toivon.

Tekstimme sanat ovat profeetta Jeremian kirjeestä Baabeliin karkotetuille. Kirjeessä oli Jumalan lupaus, että 70 vuoden kuluttua Jumala palauttaisi kansansa takaisin heidän maahansa; sitä ennen heidän ei pitäisi haaveilla paluusta. Jumala paljastaa, mitkä ovat hänen ajatuksensa kansaa kohtaan, jota hän on antanut rangaistuksen kohdata: hän haluaa kaikesta huolimatta antaa heille tulevaisuuden ja toivon.

Niin kuin Israelin kansa, mekin odotamme kärsivällisesti, että Jumala palauttaa asiat oikealle tolalle. Se tapahtuu lopullisesti Kristuksen palatessa. Israel odotti kansallista uudistusta, mutta me odotamme koko luomakunnan uudistusta. Silloin karkotuksemme

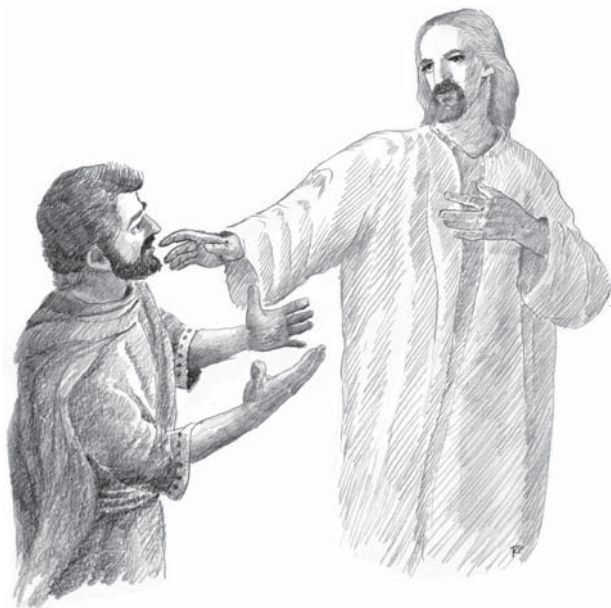
päättyy, ja synnin turmelemasta maailmasta siirrymme paratiisiin. Se tulee olemaan uusi alku, uuden, suuremman ja paremman maailman alku, jossa vanhurskaus asuu. Suo meidän olla siellä, Herra! Sinne adventti suuntaa katseemme.

Adventista alkaa uusi kirkkovoosi. On uusien alkujen aika. Israelin kansa oli mennyt harhaan, mutta Jeremia ennusti heille uutta alkua: paluuta luvattuun maahan ja uuden temppelin rakentamista.

Samoin koko ihmiskunta on mennyt harhaan. Sinä ja minä olemme osa langennutta ihmiskuntaa. Ilman Jumalan armoa olemme epäjumalanpalvelijoita ja tämä paha taipumus tuottaa uskovissakin monenlaisia syntejä. Asetamme erilaisia asioita Jumalan ja hänen tahtonsa seuraamisen edelle. Siksi ilman Jumalan armoa olemme kadotettuja. Synti erottaa meidät Elämän Lähteestä.

Jumala on kuitenkin antanut meillekin uuden alun: Jeesus on lunastanut koko maailman synnin vallasta. Hän on valmistanut pelastuksen kaikille, aivan kaikille. Hän on uusi Aadam, joka oikaisi sijassamme ensimmäisen Aadamin lankeemuksen. Siinä missä isämme

Jumala ilmstyy Jeremialle

Aadam ja me kaikki olemme olleet tottelemattomia, oli Kristus kaikessa kuuliainen. Aadamin ja meidän itsekkäiden valintojemme sijaan Kristus antoi itsensä uhriksi. Hän sovitti synnit, niin että risti on nyt uusi elämän puu, josta paratiisista karkotetut saavat syödä ja elää ikuisesti. Se tapahtuu uskolla: uskon kautta tartumme pelastukseen, sovellamme sen itseemme ja otamme omaksemme Kristuksen. Meidät on kastettu ja niin me Aadamin lapset olemme saaneet uuden elämän.

Silti kastetutkin tarvitsevat uusia alkuja. Emme aina elä sitä uutta elämää, johon meidät on kutsuttu.

Päättäneeseen kirkkovuoteen on jollakin ehkä kuulunut raskaita lankeemuksia ja suuria virheitä,

ehkä jopa luopumus – kristittykin voi langeta uskosta. Mutta kaikkia Jumala kutsuu palaamaan, eikä kukaan ole toivoton tapaus, niin kauan kuin hän vielä kuulee Pyhän Hengen kutsun palata. Ovatpa lankeemukset olleet suuria tai pienempiä, olipa usko säilynyt tai ei, kaikille Jumala antaa mahdollisuuden uuteen alkuun. Vaikka ihminen olisi langennut kuinka pahasti, kuinka syvälle, vaikka hän olisi jo kauankin ollut luopumuksen tilassa, hän saa silti kääntyä ja uskoa. Lankeemuksen seuraukset kyllä voivat jäädä. Mutta syyllisyys ja ikuinen rangaistus pyyhitään uskovalta pois.

Synninpäästössä on aina uusi alku. Kuulemme vakuutuksen, että Jumalalla on meitä kohtaan

rauhan ajatukset eikä turmion: evankeliumi julistaa vapautuksen tuomiosta ja rauhan omalletun-
nolle, olivat syntimme millaiset tahansa. Siinä meille annetaan tulevaisuus ja toivo. Siinä julistetaan synnit anteeksi ja ikuinen elämä. Synnit anteeksi saaneina Jumalan lapsina meitä odottaa ihana tulevaisuus.

Jonkun osalta kuluneeseen vuoteen on voinut kuulua taaksepäin menemistä. Kilvoitus on heikkoa, edistystä ei tunnu tapahtuneen, kenties elämän kristillisyyks on suorastaan vähentynyt. Jumalan sanan valossa näemme elämästämme rehellisen arvion. Totuus on parasta ottaa vastaan sellaisena kuin se on – silloin elämämme voi myös muuttua Jumalan armosta.

Tähän kuuluu kuitenkin myös se, ettemme ala itse keksiä itsellemme lankeemuksia. Totta on, että ”erehdykset kuka ymmärtää”, ja varmasti teemme paljon syntiä silloinkin, kun emme sitä itse tajua. Kaikkiin tekoihimmehan synti on sekaantuneena, vaikka emme huomaisi sitä. Kuitenkaan ei ole tarpeellista eikä hyödyllistä ruveta keksimään itselleen syntejä kaduttavaksi. Oikeissa synneissä on tarpeeksi.

Joka tapauksessa, oli elämämme laita kuinka vain ja olivat syntimme millaisia tahansa, Jumala antaa tulevaisuuden ja toivon. Hän antaa paitsi varman toivon pelas-

tuksesta heikkouksistamme huolimatta – sillä pelastus ei riipu siitä, kuinka pitkälle olemme päässeet pyhyyden tiellä –, myös toivon siitä, että elämämme voi parantua. Jumalan avulla voimme voittaa sellaisetkin synnit, joita pidimme voittamattomina, ja päästä eroon sellaisesta, mitä olemme kantaneet taakkanamme kenties koko elämämme ajan.

Jumalalla on myös jatkuvasti meitä kohtaan rauhan ajatukset. Kristuksen tähden hän antaa anteeksi heikkoutemme. Eikä hän halua meidän epäonnistuvan, ei hän halua syytellä ja tuomitella meitä. Hän katsoo meitä täysin rakastaen ja haluaa auttaa oikeaan. Kun sen uskomme ja sen mukaan elämme, on elämämme jo nyt paljon onnellisempaa.

Adventti suuntaa katseet kohti tulevaisuutta, joka on auennut jouluna. Seimeltä aukeaa uusi näkökulma maailmaan, historiaan ja elämään: kaikki ei olekaan tässä, on lunastus synnin ja pahan vallasta, meidän ei tarvitse kärsiä rangaistusta syntiemme tähden eikä Jumalan viha ole enää päällä me. Emme joudu kadotukseen eikä kaikki pääty kuolemaan, vaan olemme matkalla ikuisen iloon Jumalan kanssa. Meillä on tulevaisuus ja toivo. Jumalalla on meitä kohtaan rauhan ajatukset.

Vesa Hautala

Hartaus toiselle adventtisunnuntaille

”Älkää siis heittäkö pois luottamustanne, jonka palkka on suuri. Sillä tarvitsette kestävyyttä tehdäksenne Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä on luvattu. Sillä ”vähän, aivan vähän aikaa vielä, niin hän, joka tuleva on, tulee eikä viivytele.” (Hepr. 10:35–37)

Adventinajan aiheisiin kuuluu luvatus odottaminen. Muistamme, miten Jumalan kansa Vanhan liiton aikaan odotti profeettojen lupausten täyttymistä. Kristuksessa tullessa monet lupauksista toteutuivat. Kuitenkin myös meidän elämäämme Uuden liiton aikana kuuluu yhä odotus. Odotamme Kristuksen toista tulemistä.

Heprealaiskirje kehottaa kestävyyyteen kristillisessä uskossa. Kirjeen vastaanottajat olivat vaarassa langeta uskosta pois. Silloin he menettäisivät sen, mikä oli luvattu, tulevan pelastuksen. Heitä ilmeisesti houkutteli paluu juutalaisuuteen. Houkutuksia on eri aikoina ja eri tilanteissa monenlaisia. Yhteistä kaikille kristityille on kestävyys tarve. Jokainen tuntee omat houkutuksensa. Mekin tarvitsemme kestävyyttä tehdäksemme Jumalan tahdon ja saadaksemme sen, mikä on luvattu.

Kestävyys kuuluu yhteen luottamuksen kanssa. Teksti kehottaa: ”älkää heittäkö pois luottamustanne, jonka palkka on suuri.” Se on luottamusta Jumalan lupauksiin. Jumala on luvannut meille Jeesuksessa syntien anteeksiantamuksen ja ikuisen elämän. Hän on luvannut, että Kristus palaa ja asettaa kaiken kohdalleen. Näihin asioihin luottamisesta on suuri palkka, sillä se, joka uskoo, pelastuu. Luottamus on olennainen osa uskoa. Heprealaiskirjeen teksti jatkuu: ”mutta vanhurskas on elävä uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, minun sieluni ei mielly häneen’ Mutta me emme ole niitä, jotka vetäytyvät pois kadotukseksi, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi.” (Hepr. 10:38–39)

Kestävyys perustuu Jumalassa. Luottamuksemme perustuu siihen, että hän on luotettava ja hänen lupauksensa ovat luotettavat. Kestävyys armo saadaan Jumalalta. Jumala on antanut meille ainoan Poikansa, että saisimme iankaikkisen elämän. Niinpä hän antaa meille varmasti myös kaiken, mitä tarvitsemme päästäksemme perille hänen luokseen. ”Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestä, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssaan?” (Room. 8:32)

Vesa Hautala

Hartaus kolmannelle adventtisunnuntaille

Hänen nimensä on: Ihmeellinen.

Jes. 9:5.

Tämä ensimmäinen nimi ilmaisee tavan, millä Kristus hallitsee valtakuntaansa. Se sanoo hänen tekemisen sen niin ihmeellisesti ja oudosti, että se ylittää kaiken ymmärryksen, luonnon ja viisauden. Kuinka niin? Hän hallitsee meitä niin kuin Isä häntä hallitsi, ja se tapahtui niin kuin 118. psalmissa veisataan: "Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi. Herralta tämä on tullut; se on ihmeellistä meidän silmissämme" (j. 22 seur.). Eikö todellakin ollut ihmeellistä: kun hänen piti menemään iankaikkiseen elämään, hän menikin kuolemaan, ja kun hänen piti menemään Isän luokse kunniaansa, hän joutui kaikkeen häpeään, vieläpä hänet mitä häpeällisimmin ripustettiin ristille kahden murhamiehen väliin; kun hänen piti saattaman paljon kansaa alamaiksensa koko maailmasta, luopui jopa hänen oma kansansa hänestä, eivätkä he ainoastaan häntä kieltäneet, vaan kavalsivat, antoivat pakanoiden käsiin, ristiinnaulitsivat hänet ja pilkkasivat häntä! Eikö tämä todellakin ole outoa ja ihmeellistä: kivistä, joka oli kaikin puolin peräti hylätty, oli tuleva kulmakivi? Kaiken kaikkiaan: Ei ole maailmassa kuultu eikä

nähty houkkamaisempaa ja mahdollittomampaa: kuolevasta ihmisestä on määrä tulla, ei ainoastaan elävä, vaan Herra ja elämän jakaja ja kaikkien kuolleitten herättäjä; kuoleman on määrä alistua sen alaiseksi, jonka se surmaa ja saada sen käsistä osakseen iankaikkinen kuolema, ja samoin, että kunnian kuningas muka tulee hänestä, jonka hänen oma kansansa hylkäsi, joka häntä vainosi, hänet surmasi, häntä pilkkasi ja häpäisi; samoin kaikessa muussakin: pelkkiä sanomattomia ihmeitä. Me olemme kuitenkin tottuneet kuulemaan niistä joka päivä, ja sen tähden ne eivät meitä enää ihmetytä, sillä me emme mietiskele niitä emmekä toden teolla niitä usko; muutoinhan me niitä lakkaammatta ihmettelisimme.

Samoin menettelee Kristus meitäkin, valtakuntaansa, kohtaan. Maallinen kuningas hallitsee pitämällä alamaiksensa luonansa ja ympärillensä ja vieraat ja viholliset loitolla, mutta tämä menettelee aivan päin vastoin: oman kansansa hän antaa mennä sen omia teitä ja ottaa omiksensa pakanat, vihollisensa; hän hävittää Juudan kansan perin pohjin, mutta rakentaa pakanakunnasta itsellensä valtakunnan, joka on yhtä laaja kuin maailma.

Kyllä kai sellaista ruhtinasta ylistel-
lään, joka hylkää oman kansansa ja
ottaa vastaan vihollisia maahansa ja
vielä uskottelee oivastikin hallitse-
vansa! Mielettömänä ja houkkana
sellaista pidetään, ja sellainen hän
onkin, mikäli siihen tapaan ryhtyy
maallista hallitusta toteuttamaan.
Samoin: Kristus tekee parantumat-
tomaksi syntiseksi sen, jonka hän ai-
koo tehdä vanhurskaaksi, hän tekee
houkaksi sen, josta aikoo tehdä vii-
saan, hän tekee heikoksi sen, jonka
aikoo tehdä väkeväksi, hän syöksee
kuoleman kitaan sen, jonka aikoo
tehdä eläväksi, hän vajottaa helvetin
syvyyksiin sen, jonka aikoo viedä
taivaaseen, ja niin edespäin. Näin
toteutuu tämä lausuma: "Ensimmäi-
set tulevat viimeisiksi ja viimeiset
ensimmäisiksi" (Matt. 19:30).

Tämä siis on se ihmeellinen
ja outo kuningas, joka silloin on
lähimpänä, kun on kauimpana, ja
kauimpana silloin, kun on lähim-
pänä. Se että tämä ei tunnu meistä
ihmeelliseltä, saa aikaan sen, että
emme pääse sitä kokemaan, emme
myöskään tule siinä koetelluiksi;
joka päivä me kuulemme tätä kos-
kevia sanoja ja kertaamme niitä,
kunnes tulemme kylläisiksi ja ha-
luttomiksi; milloinkaan emme ehdi
itse asiaan; mutta ne, jotka ovat nii-
hin perehtyneitä, ymmärtävät, mitä
ihmeellistä menoa tämä on ja että
häntä täydellä syyllä nimitetään
Ihmeelliseksi.

Martti Luther
(Hengellinen virvoittaja,, 1952 s. 40–
42)

Katekismusopetusta:

Sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi Neitsyt Mariasta

Uskontunnustus mainitsee kaksi Kristuksen ihmiseksi tulemiseen liittyvää asiaa. Hän sikisi Pyhästä Hengestä ja syntyi Neitsyt Mariasta.

Ensin mainittu näistä asioista on perustava ihme Vapahtajan ihmiseksi tulemisessa. Hän otti ihmisluonnon Marian kohdussa Pyhän Hengen vaikutuksesta. Tätä asiaa ei voitu havaita samaan tapaan kuin hänen syntymistään tai ihmetekojaan. Miksi se kuitenkin on tärkeä ja meille suureksi lohduksi?

Se, että Kristus siksi Pyhästä Hengestä ja otti ihmisluonnon ilman miehen myötävaikutusta, liittyy siihen, että hän on meidän Vapahtajamme kaikista synneistä, myös perisynnistä. Me olemme siinneet ja syntyneet syntisestä sukukunnasta. Emme voi mitenkään vapautua synnistä omin voimin, ja synnin vaikutukset seuraavat meitä koko tämän elämämme ajan. Kun Kristus on siinnyt Pyhästä Hengestä, hän on kaikin tavoin vailla syntiä ja on korjannut meidän lankeemuksemme kaikin puolin.

Jeesuksen syntyminen Neitsyt Mariasta osoitti lupauksen täyt-

tyneen. Se, mitä Maria ja Joosef olivat saaneet kuulla, nimittäin että Maria kantaa kohdussaan maailman Vapahtajaa, sai täyttymyksenä siinä, että Jeesus syntyi.

Kristuksen syntymässä toteutuivat ennustukset. Hän syntyi lupauksen mukaan Daavidin suvusta. Hänen syntymäpaikkansa oli Betlehem, kuten profeetta Miikan kirjassa oli ennustettu. Voitiin julkisesti osoittaa Vanhan Testamentin nojalla, että Jumala oli täyttänyt lupauksensa lähettämällä Vapahtajan.

Jeesuksen syntymä tuli välittömästi myös paimenten tietoon. Enkeli ilmoitti sen, mitä Kirjoituksista voidaan lukea, raskaan työn tekijöille. ”Teille on syntynyt Vapahtaja” kaikui paimenten korvissa. Näin Kristuksen ihmiseksi tulemisen ihme, Vapahtajan syntymä, on tarkoitettu uskossa omistettavaksi ilosanomaksi keskellä työtä ja vaivaa. Tämä armon sana ravitsee sielumme Jumalan armolupauksilla. Jumalan Pojan tuleminen ihmiseksi merkitsee sitä, että uskossa tähän Poikaan on tie auki iankaikkiseen elämään.

Kimmo Närhi

Menkäämme Beetlehemiiin!

Raamattu kertoo, että Marian ja Joosefin jälkeen ensimmäiset ihmiset, jotka saivat tiedon Vapahtajan syntymästä, olivat kedolla lampaita vartioineet paimenet. Meille ei sitä ennen kerrota noista työmiehistä muuta kuin että he olivat toimittamassa työtehtäväänsä. Sen sijaan meille kerrotaan, että Herran enkeli ilmestyi heille yllättäen ja saattaen nuo miehet säikähtämään. Taivaallisen kirkkauden ilmestyminen onkin syntiselle ihmiselle pelottava asia. Ehkä nämäkin miehet pelästivät joutuvansa kohtaamaan Jumalan pyhän tuomion. Tässä meille on itsetutkistelun paikka. Ymmärrämmekö me sitä asiaa, että elämämme täällä ajassa ei ole ikuista ja kuitenkin joudumme kerran tekemään tiliä elämästämme iankaikkisen Jumalan edessä. Hänellä on kädessään elämämme päivät ja ajallisen elämämme viime hetki ei ole meillä tiedossa. Etsikäämme siis Jumalaa ja hänen vanhurskauttansa kun vielä on aikaa.

Enkelillä oli paimenille kuitenkin sanoma, joka ei ollut lainkaan sellainen, jota he pelokkaasti odottivat. Sen sijaan he kuulevat enkelin tuomat sanat: ”Älkää pelätkö; sillä katso, ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin

kaupungissa.” (Luuk. 2:10–11) Mikä siis olikaan syynä kullakin paimenella pelkoonsa, siihen Jumala ilmoitti rauhan sanansa, mutta myös syyn minkä vuoksi heille rauha on tullut. Vapahtaja, Herra on syntynyt! Sen tähden paimenilla ei ollut syytä pelkoon. Voimme myös huomata, että nuo sanat vaikuttivat paimenissa julistamansa rauhan. He eivät pyrkineet pakoon, vaan jäivät kuuntelemaan kuinka taivaallinen sotajoukko julistaa kunniaa Jumalalle ja rauhaa maan päälle.

Näin Jumalan sana tänäänkin kutsuu meitä kuulemaan hyvää sanomaa Jeesuksesta ja ottamaan vastaan rauhan, joka Vapahtajan tähden meille on lahjoitettu. Huomatkaamme kuitenkin paimenista tärkeä asia: he toimivat Jumalan sanan mukaan.

Kun enkelit olivat menneet paimenten luota taivaaseen, Raamattu kertoo, että nämä puhuivat keskenään: ”Menkäämme nyt Beetlehemiiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti.” (Luuk. 2:15) Paimenet eivät siis jääneet kedolle nauttimaan kuulemastaan ja olemaan

siellä kiitollisia, vaan sana vaikutti heissä myös Jumalan tahdon mukaisen toiminnan. He lähtivät sanan mukaan Vapahtajansa tykö. Se oli heille nyt tärkeintä, siitä oli tullut heille tärkeintä. Ja sana kertoo meille, että he löysivät sieltä, Beethlehemistä – leivän talosta – Kristuksen, elämän leivän (Joh. 6:35). Näin tapahtuu, kun sydän ottaa vastaan Jumalan sanan, se saa omistaa minkä sana lupaa.

Kun nyt näin paimenille oli tapahtunut ja he olivat tulleet kaiken tämän todistajiksi, alkoi täytyä myös enkelin kautta julistettu sana ”ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle” (j. 10). Enkelit eivät ilmoittaneet Kristuksen syntymästä enää muille ihmisille. Se tehtävä oli annettu paimenille ja kun he ilmoittivat tämän sanan, niin moni sai ihmetellen kuulla tuon kaiken. Heidän todistuksensa enteili jo apostolien Kristukselta saamaa tehtävää mennä kaikkeen maailmaan ja julistaa evankeliumia kaikille luoduille. (Mark. 16:15)

Markus Mäkinen

Jeesus, maailman Vapahtaja, siis minunkin!

Jeesuksen maailmaan tulemisessa ja armotyössä ilmenee Jumalan armollinen tahto kaikkia ihmisiä kohtaan. Tässä on maailmanlaajuinen näkökulma: Jeesus on koko maailman Vapahtaja. Juuri tämä yleinen asia tuo varmuuden myös jokaiselle uskovalle ihmiselle niin, että jokainen voi varmasti sanoa: ”Jeesus on minunkin Vapahtajani.”

Joulun aikaan kiinnitämme erityisen huomiomme siihen Kristuksen armotyöhön, että hän tuli ihmiseksi. Tästä näemme hänen armonsa yleisyyden. Hän on tullut jokaisen ihmisen sijaiseksi ja Vapahtajaksi. Ei ole yhtäkään ihmistä, jonka tarvitsisi epäillä sitä, että Jeesus on tullut häntäkin varten.

Apostoli Paavali opettaa Kristuksen armotyön yleisyydestä ja samalla sen kohdistumisesta jokaiseen ihmiseen: ”Joskin yhden rikkomisen kautta monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen kautta ylenpalttisesti tullut monien

osaksi.” (Room. 5:15) Tässä kohden, kuten monessa muussa raamatunkohdassa, ”monet” tarkoittaa kaikkia ihmisiä.

Aadamin lankeemuksen myötä kaikki ihmiset ovat joutuneet synnin alle. Kristuksen armotyön myötä syntien anteeksiantamus ja iankaikkinen elämä on hankittu kaikkia ihmisiä varten.

Enkeli ilmoitti Jeesuksen syntymästä paimenille: ”Ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa.” (Luuk. 2:10,11) Tässä yhdistyvät Jumalan armon sovellusalueet: armo kuului jokaiselle paimenelle erikseen ja toisaalta kaikelle kansalle, yleisesti kaikille ihmisille.

Jumalan armotöiden ja hänen sanansa lupausten perusteella saat tehdä sen johtopäätöksen, että koska Jeesus on maailman Vapahtaja, on hän varmasti sinunkin Vapahtajasi.

Kimmo Närhi

Kristus, Daavidin poika

Vapahtajan syntymässä täyttyi Jumalan suuri lupaus uskoville, jotka odottivat tulevaa Messiasta. Evakelista Luukkaan kautta kuulemme enkelin ilmoittavan Marialle Pojasta, jonka tämä oli synnyttävä: ”Hän on oleva suuri, ja hänet tulee kutsua Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen” (Luuk. 1:32)

Noista sanoista kuulemme, että Marialle syntyvä lapsi ei olisi tavallinen poikalapsi, vaan että hän kantaa Korkeimman, siis Jumalan, Pojan nimeä. Sana ei kuitenkaan tarkoita, että häntä vain ulkoisesti kutsuttaisiin Jumalan Pojaksi kuin arvonimeltä, vaan että tuo nimi julistaa sen mitä hän todella on. Jakeessa 35 tämä asia tarkentuu, kun Kristuksesta lausutaan jo ennen syntymäänsä: ”se pyhä, mikä syntyy”.

Mutta tarkatkaamme nyt noita sanoja, joissa kuulemme että Herra Jumala antaa Kristukselle ”Daavidin, hänen isänsä, valtaistuimen”. Tämä sana on hämmästyttänyt monia, sillä jos luemme Kristuksen sukuluettelointia Matteuksen ja Luukkaan evankeliumeista, huomaamme että ne molemmat sisältävät Daavidin, mutta eivät suinkaan Mariaa. Ne ovat Joosefin sukuluettelointia. Kuinka siis Kristus voi olla Daavidin Poika, jos hän ei ole biologista sukua Daavidille? Maria oli Elisabetin sukua ja siten Aaronin sukulinjaa (Luuk. 1:5) Tämä on merkittävä asia, mikäli pohdimme Kristuksen ylimmäispapillista virkaa johon Marian sukulinja kauniisti osoittaa. Mutta kuinka ymmärrämme Jumalan lupauksen toteutuvan Daavidille: ”Kun päiväsi ovat päättäneet ja lepääät isiesi luona, minä korotan sinun seuraajaksesi jälkeläisesi, joka lähtee ruumiistasi, ja vahvistan hänen kuninkuutensa. Hän on rakentava huoneen nimelleni, ja vahvistan hänen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi.” (2 Sam. 7:12–13)?

Asiaa valaisee se, kun ymmärrämme perhe- ja oikeusjärjestelmän, joka oli käytössä jo Israelin kantaisien aikana ja jonka Jumala Mooseksen kautta sääti Israelin kansalle. Siinä lähimmän miespuolisen sukulaisten oli lankousavioliiton kautta herätettävä jälkeläinen kuolleelle veljelleen, joka ei ollut jättänyt perijää. Meidän aikanamme tämä kuulostaa erikoiselta ja ehkä hieman pelottavaltakin käytännöltä. Kristuksen tultua tämä laki ei enää olekaan voimassa eikä se siis sido uuden liiton kansaa.

Lankousavioliiton solmijaa kutsutaan sukulunastajaksi. Hänen tehtävänsä oli saattaa perikatoon joutunut sukuhaara takaisin perintöosaansa ja kuolleen sukulaisen nimi jälleen elävien kirjoihin.

Mitä tällä on tekemistä Kristuksen kanssa? Hyvin paljon. Aadamin lankeemuksessa nimittäin me kaikki olemme kuolleet. ”Synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, samoin kuolema on tullut kaikkiin

ihmisiin, koska kaikki ovat syntiä tehneet” (Room. 5:12). Syntiinlankeemuksen seuraus on se, että olemme luonnostamme jääneet vaille iankaikkista perintöä. Kuulumme luonnostamme kuolleita jälkeläisiä, jopa kuoleman jälkeläisiä! Evankeliumin lupaus on kuitenkin iankaikkisen elämä ja Jumalan lupaus Daavidille oli myös hänen jälkeläiselleen vahvistettava iankaikkinen valtaistuin. Nämä lupaukset ovat yksi ja se perustuu Kristukseen Jeesukseen.

Kuten Matteukselta kuulemme, Maria oli kihlattu Joosefille. Avioliipaukset oli annettu ja avioliitto oli siis perustettu. He kuitenkin eivät olleet tulleet vielä yhteen, mutta lupauksen perusteella he olivat mies ja vaimo. Maria oli luettiin siis avioliiton kautta Daavidin huoneeseen kuuluvaksi Joosefin kautta.

Näin siis tapatui, että kun Kristus otti ihmisluonnon Marian kohdussa, niin Daavid sai Jumalan hänelle nostattaman jälkeläisen. Huomaamme myös, että näin Jumalasta on tullut koko ihmiskunnan sukulunastaja. Synnittömänä ihmisenä Jumalan Poika, uusi Adam (1 Kor. 15:45) pystyi sovittamaan koko maailman syntitaakan. Kuolemallaan ristinpuussa hän maksoi meidän velkamme ja ylösnousemuksensa evankeliumilla hän on uskon kautta herättänyt eloon myös meidät.

Näin Daavidille annettu Jumalan lupaus osoittautuu tulevan myös meidän osaksemme ja saamme iloita tänäkin joulunaikana siitä, että Kristus, meidän sukulunastajamme, on tullut ja me saamme hänen kauttaan omistaa iankaikkisen perinnön taivaassa. Se on valtava joululahja Jumalalta ihmisille!

Markus Mäkinen

Hartaus joulupäivälle

”Mutta Iisain kannosta puhkeaa Virpi,
ja Vesa versoo hänen juuristaan. Hänen
päällään lepää HERRAn Henki, viisauden
ja ymmärryksen Henki, neuvon ja voiman
Henki, tiedon ja HERRAn pelon Henki.”
(Jes. 11:1–2)

Jeesus Kristus, Vapahtaja, on syntynyt sinulle. Hänen syntymässään tämä Raamatun profetia täyttyi. Iisain, Daavidin isän suvun, kannosta on noussut virpi ja vesa, Kristus. Tiedämme, että kanto on katkenneen tai poisleikatun puun jäänne, jonka näemme maassa. Se näyttää kuolleelta, mutta juurten kautta sillä on elinvoima, joka näkyy kun pitkän ajan päästä kantoon voi puhjeta jälleen puun virpi.

Tätä kuvaa Raamattu käyttää osoittaakseen, ettei Jumalan sana ja lupaukset ole tyhjä ja turha, vaikka ihmisjärjen mukaan näyttäisikin, että Jumala on unohtanut lupauksensa tai hylännyt ihmisen. Tämä on kuitenkin mahdotonta. ”Olkoon Jumala totinen, mutta jokainen ihminen valehtelija”

(Room. 3:4) Yksikään Jumalan lupaus ei petä. Näemme sen seimessä nukkuvassa lapsosessa, Vapahtajassa Jeesuksessa. Häntä kutsuttiin tämän Jesajan sanan mukaisesti ”nasaretilaiseksi” (Matt. 2:23).

Mutta huomaa, että tuo lapsen on aivan erityinen, sillä profeetta sanoo: ”Hänen päällään lepää Herran henki, viisauden ja ymmärryksen Henki, neuvon ja voiman Henki ja Herran pelon Henki.” Kaikki tämä kertoo siitä kaikesta mitä tuo lapsen oli ja omisti jo ennen syntymäänsä ja joka hänellä nyt on ihmisluonnossaan, sillä hän on pyhä aivan vailla syntiä ja turmelusta.

Anna tämän koskettaa sydäntäsi. Ei Vapahtaja tätä kaikkea

itsensä vuoksi tullut tuomaan maailmaan, vaan sinun tähtesi. Profeetta lausuu nämä sanat, jotta ymmärtäisimme köyhyytemme ja syntimme nähdessämme katsoa Jeesukseen, tuohon autuuden ja armon lähteeseen seimivuoteellaan. Pane siis syrjään oma henkesi ja anna tämän lapsen antaa sinulle omansa, joka on Herran henki. Sen myötä sinä, synnin sokaisema, saat tyhmyytesi sijaan viisauden ja ymmärryksen ymmärtämättömyytesi sijaan. Avuttomuuteesi ja heikkouteesi saat Herran neuvon ja voiman. Sinun ei enää tarvitse pelätä kuolemaa ja helvettiä, sillä sinun pelkosi olkoon Herran pelko.

Ymmärrä siis, että näin suurten lahjojen antaja ei voi olla sinua vähäisempi, vaan sinua iankaikkisesti

suurempi ja voimakkaampi. Sinä olet jo ennen syntymääsi hänen tekoaan, että ottaisit vastaan hänen autuutensa ja pelastuksensa. Älä katsele seimessä makaavaa lasta heikkona ja voimattomana vaan Jumalan lupausten väkevänä täyttymyksenä, joka on tullut voittajana voittamaan ja tekemään sinut eläväksi ja autuaaksi hänen elämänsä ja sovintoverensä voimasta.

Ah, Jeesus, johda meitä nyt murheen alhossa

Vie armon, rauhan teitä sun luokses vaivoista

Ja luonas taivaassa suo meidän aina kiittää

sua kirkastettuina

SK1984 8:4

Markus Mäkinen

Lapset tuovat paljon iloa

Kun Jumala antaa kotiin lapsen, hän antaa samalla paljon muuta, mistä saamme Jumalaa kiittää. Kun äiti saa lapsen vierelleen ensi kerran, unohtuvat synnytytuskat ja ilo täyttää sydämen. Sitten lapsi tuodaan iloiten kotiin. Jumala antaa ilojuhlan, kun lapsukainen otetaan Jumalan valtakuntaan ja tehdään taivastenvaltakunnan perilliseksi. Samalla Jumala uskoo vanhemmille tämän hennon taimen rakkaudella kasvatettavaksi. Isä saa iloita, kun hän näkee äidin vaalivan hellästi pienokaista, panevan sen kätöset ristiin illalla ja lukevan ääneen iltarukouksen. Näin lasta totutetaan uskon tielle ja jumalanpelkoon pakottamatta pienestä pitäen. Lapsi otetaan mukaan yhteiseen jumalanpalvelukseen luonnollisena asiana, ja niin lapsi tottuu käymään sanankuulossa. Kun vanhemmat ovat yhdessä mukana asiassa, uskonasiat eivät jää vain jommankumman vanhemman asiaksi. Silloin perhe ei kulje eri suuntiin, vaan koko perhe kulkee

yhteisesti samaa tietä. Missä näin tapahtuu, se on aivan erityinen Jumalan armon osoitus.

Lapsi varttuu nopeasti. Sen ensi hymy painuu vanhempien mieleen. Lapsi oppii leikkimään, laulamaan ja telmimään. Kun vanhemmat ovat mukana lapsen elämässä, lapsi tietää kuuluvansa kotiin ja olevansa osa perhettä. Hän ei ole yksin. Ja mikä tärkeintä, lapsi saa elää todeksi yhteyden Jumalaan ja hänen seurakuntaansa.

Kun Jumala siunaa lapselle sisarusksia, lapsen elämä rikastuu arvokkaista, yhteisistä muistoista. Lapsi ei koe, että sisarukset olisivat jotenkin ikään kuin häneltä poissa, vaan niiden merkitys on hänelle sanoinkuvaamattoman suuri. He ovat lapselle lisälahja Jumalan antaman oman elämän lisäksi.

Äkkiä, jo ennen kuin tajuammekaan, lapsi on rippikouluiässä. Rippikoulu ei tule hänelle pakollisena, vaan odotettuna. Rippikoulun käytyään hän pääsee nauttimaan ehtoollista. Siinä on jälleen yksi

suuri ilon aihe. Nuori on silloin hengellisesti viisas, kun hänen sydämensä turvana on Jumalan sana ja armo Kristuksessa. Raamattu sanoo: "Ääneen saa riemuita vanhurskaan isä, joka on siittänyt viisaan, sillä hänestä on iloa. Olkoon isälläsi ja äidilläsi ilo, synnyttäjäsi riemuitkoon." (Sananl. 23:24–25) Vanhemmat ja isovanhemmat kokevat todeksi Jumalan sanan: "Lapset ovat Herran lahja." (Ps. 127:3) Jumalaan turvaten ja esirukousten saattelemalla nuori ottaa ensi askeleitaan kodin ulkopuolella. Kylvetty sana tuottaa

hedelmää. Ja jos nuori eksyykin, elää toivo siitä, että jonakin päivänä hän palaa uskon tielle.

Kaikille Jumala ei suo näitä iloja eikä myöskään yhtäläisessä määrin, mutta kaikille hän on antanut yhden Lapsen ja hänessä suuren ilon, jonka saamme uskossa omistaa. Enkeli sanoi neitsyt Marialle: "Ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa." (Luuk. 2:10–11)

Markku Särelä

Hartaus neljäntenä adventtisunnuntaina.

Seuratkaa lippua ja käykää uskon valtatieä Herran kaupunkiin!

Käykää, käykää ulos porteista, tasoittakaa kansalle tie, tehkää, tehkää valtatie, raivatkaa kivet pois, kohottakaa kansoille lippu. Katso, Herra on kuuluttanut maan ääriin asti: Sanokaa tytär Siionille: Katso, pelastuksesi tulee. Katso, hänen palkkansa on hänen mukanaan ja hänen työnsä ansio käy hänen edellään. Heitä kutsutaan "pyhäksi kansaksi", "Herran lunastetuiksi"; ja sinua kutsutaan "halutuksi", "kaupungiksi, joka ei ole hylätty." Jes. 62:10–12.

Jumalan kansa, missä ikinä te, Herran armoitetut, olettekin, käykää ulos porteista, seuratkaa Karitsan lippua ja tulkaa valtatieä Herran kaupunkiin, taivaalliseen Jerusalemiin. Näin tekstimme kehottaa Jeesukseen uskovia ja kutsuu kaikkia muitakin liittymään tähän armosta iloitsevaan voittosaattoon, jotta voisimme kerran kukin vuorollamme siirtyä ristin alta ja kuoleman varjon maasta riemuitsevaan Seurakuntaan.

Seuratkaa Karitsan lippua!

Kuoleman voittanut ja koko maailman syntivelan maksanut, ruumiillisesti ylösnoussut Herra Kristus on mennyt edeltä sinne, minne hänen jäljessään kulkee hänen valittunsa ja kihlattunsa, Seurakunta, joka on saanut armon kantaa Jumalan Pojan häämorsion nimeä ja olla hänen vierellänsä, kun iankaikkisuuden riemujuhla alkaa. Ylkä, joka on Seurakuntansa Paimen, kutsuu äänellänsä, ja hänen lampaansa seuraavat hänen ääntänsä. Karitsan ääni on se lippu, joka on kohotettu kansojen seurattavaksi. Sitä seuraamaan kutsutaan kaikkia, kuten lähetyskäsky kuuluu: ”Saarnatkaa evankeliumi kaikille luoduille.” ja: ”Tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni.” Hyvän Paimenen ääni on kirjoitettu Jumalan sana eli Pyhä Raamattu. Sitä meidän on seuraaminen. Niinhän apostoli Paavali sanoo: ”Sen tien mukaisesti, jota he lahkoksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaa, että uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna Laissa ja Profeetoissa” (Apt. 24:14).

Jos siis haluat seurata Karitsan voittolippua iankaikkisen elämän tiellä, usko Pyhän Raamatun sana, pysy siinä ja seuraa sitä. Tätä lippua seuraten kuljet Vapahtajasi jäljessä. Siitä lipusta jos katseesi irrotat, eksyt etkä löydä perille.

Muista, että tämä lippu on teurastetun Karitsan lippu. Synti oli velka, joka oli Jumalalle hyvitetävä. Viaton Karitsa oli uhrattava. Siitä Raamattu sanoo: ”Tietäkää, ettette ole millään katoavalla, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niin kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan.” (1 Piet. 1:18–19). Tai kuten profeetta Jesaja sanoo: ”Mutta hänet on haavoitettu meidän rikostemme tähden, runneltu meidän pahojen tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällään, että meillä rauha olisi, ja hänen haavojensa kautta me olemme parannetut.” (Jes. 53:5.) Missä julistuksesta puuttuu sanoma Kristuksen haavoista eli synnin ja Jumalan vihan sovittamisesta, siellä ei ylennetä oikeata lippua kansoille eikä koota laumaa riemuitsevaan Seurakuntaan.

Tehkää valtatie!

Tie, joka vie taivaaseen, on meidän syntisen lihamme kannalta kaita tie, jonka maailma hylkää, kuten Jeesus todistaa Vuorisaarnassaan. Mutta armon avaruuden kannalta autuuden tie on valtatie. Se on valtatie myös siltä kannalta, että tätä yhtä, samaa tietä kulkee uskossa koko Jumalan Seurakunta maailman alusta sen loppuun asti. Se, että se on valtatie, on lohdullinen asia. Profeetta Jesaja sanoo: ”Silloin siellä on oleva valtatie, ja sen nimi on ”pyhä tie”. Sitä ei kulje saastainen. Se on heitä itseään varten. Se, joka sitä tietä kulkee, ei eksy – eivät hullutkaan.” (Jes. 35:8). Taivaaseen mennään valtatietä, ei ihmisajatusten kapeita, syrjäisiä polkuja.

Jumala käskee Seurakuntaansa raivaamaan pois kivet tieltä. Jos tiellä on kiviä, niihin kompastuu. Kaikki opit, jotka perustavat pelastuksen ihmisen omiin tekoihin, mihin hyvänsä, on raivattava pois. On pysyttävä puhtaassa Jumalan sanassa. Tie on ”pyhä tie”. Sille eivät sovi ihmisopit, sillä Raamatun mukaan ”jokainen ihminen [on] valehtelija” (Room. 3:4).

Raamattu sanoo kristillistä uskoa tieksi. Se on hyvin osuva ilmaus. Tie-ä pitkin kuljetaan, vaelletaan. Sitä pitkin tullaan päämäärään. Sellainen on evankeliumi. Siihen tartutaan uskolla ja uskolla omistetaan sen lohdutus. Uskossa vaeltaen ”saavutatte uskon päämäärän, sielujen pelastuksen”, sanoo Raamattu (1 Piet. 1:9). Apostoli Paavali, jonka todistukseen jo viit-

tasin, sanoo vaeltavansa samaa tietä kuin isät uskomalla kaiken, mikä on kirjoitettu Raamatussa.

Evankeliumi on meille iankaikkisen elämän tie sen tähden, että se sekä ilmoittaa Jumalan armon Kristuksessa että antaa uskoville omaksi Kristuksen, joka on ”tie, totuus ja elämä” (Joh. 14:6), jonka kautta Isän luo tullaan.

Kristuksella on palkka mukanaan

Kristuksen palkka, josta tekstimme puhuu, on hänen työnsä ansio. Sen hän on jo ansainnut koko maailmaa varten ja sen hän antaa jokaiselle uskovalle armonvälineissä. Usko ottaa sen vastaan ja turvaa siihen. Tämä palkka ei ole palkkio ihmisille, vaan se on se armo, se sovitus, jonka Jeesus hankki ja sai aikaan, kun hän maksoi Jumalalle syntivelkamme. Se on ne lunnaat, jotka hän antoi meidän edestämme. Usko luottaa rohkeasti siihen, niin että uskoa sanotaankin luottamukseksi. Raamatussa sanotaan: ”Älkää siis heittäkö pois luottamustanne, jonka palkka on suuri.” (Hepr. 10:35) Tällä uskalluksella ei ole omaa ansiota tahi palkkaa, vaan se on Kristuksen palkka ja ansio. Se on suuri, täysi, ylenpalttinen armo. Sanoo-han Jeesus: ”Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyllin.” (Joh. 10:10). Se peittää meidän suurimpienkin syntisten kaikki synnit.

Kristuksen ansio on siis hänen mukanaan. Sitä ei tarvitse eikä saa etsiä ihmisistä eikä ihmisiltä ohi armonvälineiden, vaan kun Kristus tulee sanassa ja sakramenteissa, hän tulee meidän tykömme ja tuo tullessaan ansionsa.

Tekstimme sanoo, että ”hänen työnsä ansio käy hänen edellään”. Mitähän se tarkoittaa?

Se tarkoittaa ensiksikin sitä, että jo ennen kuin Jumalan Poika tuli ihmiseksi, siis koko Vanhan liiton aikana, Jumala antoi synnit anteeksi tulevan Kristuksen tähden. Kristuksen suorittama sovitus työ oli niin varma, että ihmiset jo ennen hänen tuloaan pelastuivat ja tulivat autuaiksi ja pääsivät Jumalan luo sen varassa. Kristus ei voinut hävitä taisteluaan eikä hänen työnsä voinut jäädä puolitiehen. Nuo tunnetut sanat ristiltä: ”Se on täytetty” piirtyvät koko Vanhan testamentin ylle.

Toiseksi se, että Kristuksen ansio käy hänen edellään, merkitsee sitä, että on olemassa valmis, täydellinen armo jo ennen, kuin Kristus tulee uskon kautta sydämiimme. Se julistaa siis yleistä vanhurskauttamista ja Kristuksen työn riittävyttä ja täydellisyyttä. Usko ei lisää siihen mitään. Usko on tosin tarpeen, mutta se on tarpeen valmiin armon omakohtaista omistamista varten.

Kun meillä on näin täydellinen, suuri Kristuksen armo meitä syntisiä varten, niin käykäämme hänen turviinsa ja kulkekaamme tätä avaraa valtatieä Jumalamme tykö. Muistakaamme samalla, ettei tämä armon

avaruus ja valtatie ole samaa kuin se lakea tie, jota armon halveksijat ja jumalattomat kulkevat. Tekstimme sanoo: ”Käykää ulos porteista”, siis ulos Baabelista, ulos kaikista tämän maailman kaupungeista eli niiden uskonnollisista palvontapaikoista, ulkopuolelle leirin, Kristuksen ristin juurelle, mutta samalla sisään Jumalan kansan kaupunkiin.

Uskovat ovat pyhä kansa ja Kristuksen morsio

Suuren lohdutuksen ja armon osoituksen sisältää myös tekstimme loppu. Siinä sanotaan: ”Heitä kutsutaan 'pyhäksi kansaksi', 'Herran lunastetuiksi'; ja sinua kutsutaan 'halutuksi', 'kaupungiksi, joka ei ole hylätty'.”

Heprealaisessa ajattelussa kaupungit ovat tyttäriä. Tekstimmekin puhuu ”tytär Siionista”. Jerusalem oli rakennettu Siionin vuorelle, ja tytär Siion tarkoittaa Jerusalemin asukkaita. Tässä se on kuitenkin hengellisessä merkityksessä. Kristuksen Seurakunta on ”tytär Siion”. Se ei ole autio, hävitetty ja hylätty kaupunki, eikä sen asukkaita ole viety karkotukseen, kuten oli välistä laita ajallisen Jerusalemin. Se ei ole hylätty neito, jolle ei löydy ylkää. Vaan se on ”pyhä kansa”, ”Herran lunastetut”, jonka Herra kihlasi omaksi morsiookseen ja jonka Herra vie iäiseen häätjuhlaan. Siinä ei ole tahraa eikä ryppyä, vaan se on kaunistettu Herransa pyhyydellä ja vanhurskaudella Ylkäänsä varten. Sitä Ylkä on rakastanut antamalla henkensä sen edestä. Sitä hän yhä rakastaa johdattaen ja varjellen sitä paimenaanel-lään iankaikkisen elämän tiellä niin, että toteutuu Yljän sana: ”Minä annan heille iankaikkisen elämän, eivätkä he ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Minun Isäni, joka on antanut heidät minulle, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä. Minä ja Isä olemme yksi.” (Joh. 10:28–30.)

Epäuskoinen maailman silmissä kaikki näyttää olevan päinvastoin. Todellisuus tulee kaikille ilmi vasta Yljän saapuessa. Jumalan pyhä kansa ei muodosta käsityksiään maailman nurinkurisen arvostuksen perusteella, vaan se uskoo Jumalan sanan, löytää siitä lohdutuksen ja omantunnon turvan ja rauhan. Se iloitsee siitä, mikä ei näy, mutta mikä Jumalan lupausten tähden on varmasti ilmestyyvä. Raamattu sanoo: ”Rakkaani, nyt olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Mutta tiedämme, että kun hän ilmestyy, tulemme olemaan hänen kaltaisiaan, sillä tulemme näkemään hänet sellaisena, kuin hän on.” (1 Joh. 3:2).

Rakkaat kristityt! Kammotkaa ja kavahtakaa maailman kulkemaa laveaa tietä, mikä vie kulkijansa kadotukseen. Käykää sen sijaan armon avaralle valtatielle, joka johtaa iankaikkisen elämään ja vie kulkijansa, Herran rakastetut, ilojuhlaan taivaalliseen kaupunkiin.

Markku Särelä

Rauha teille!” Saarnakirja osa 1, TLK: 2007. s. 104–108. Raamatunkohdat: STLK 2017.

Uskollisia työmiehiä

Johannes Gerhard (1582–1637)

Kiitos Pojan lihaan tulosta

Minä kiitän sinua, Jeesus Kristus, ihmissuvun ainoa Välimies ja Lunastaja siitä, että ajan täyttyttyä yhdistit tosi ihmisluonnon persoonallisesti itseesi ja alennuit syntymään Neitsyestä. Mikä onkaan sinun ihmisrakkautesi, kun et omaksunut enkelien luontoa, vaan Aabrahamin siemenen! Kuinka suuri onkaan tämä jumalisuuden salaisuus, että sinä ollen tosi Jumala tahdoit maailmaan ilmaantua lihassa! Kuinka suuri onkaan säälisi ja kiintymyksesi, kun olet laskeutunut taivaasta ja alentunut syntymään Neitsyestä!

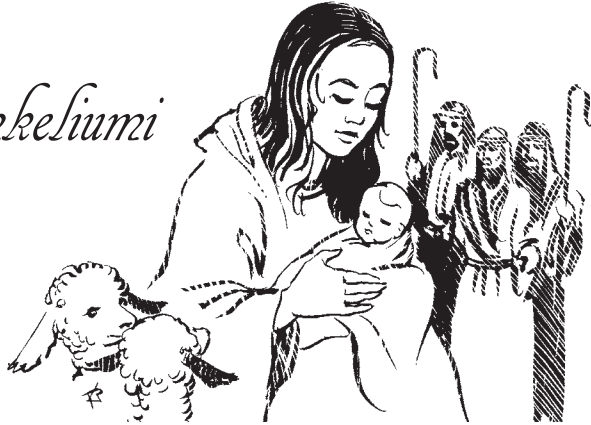
Minun, luoduista halpa-arvoisimman tähden sinä, kaikkivaltias Luoja, olet tullut ihmiseksi. Minun, aivan alhaisen orjan tähden sinä, kirkkauden Herra, olet ottanut puvuksesi orjan ruumiin vapauttaaksesi hänet lihassa. Minua varten olet syntynyt. Minulle kuuluu siis kaikki se taivaallinen kirkkaus, mitä syntymässäsi tuot. Minulle sinä olet annettu: eikö siis kanssasi kaikki? Minun luontoni sinussa on saanut suuremman kirkkauden kuin se häpeä, johon se Aadamissa synnin seurauksena oli joutunut. Jos keran otat ihmisluonnon persoonan yhteyteen kanssasi, kun Saatana oli sen saanut horjumaan pelkästään olosuhteista johtuvalla turmeluk-

sella: sinä olet liha minun lihastani ja luu minun luistani. Olet veljeni; mitä voit evätä minulta, kun sinut liittää minuun liha, joka on yhtä ja samaa olemusta, ja likeinen veljellisen rakkauden kiintymys? Sinä olet ylkä, joka taivaallisen Isäsi mieltymyksellä olet yhdistänyt ihmisluonnon ikään kuin morsiamen kanssasi persoonalliseen liittoon. Kiitollisena kehun ja tunnustan, että minäkin olen kutsuttu tuohon hääiloon.

Enpä enää ihmettele sitä, että Jumala on ihmisen tähden luonut taivaan ja maan, meren ja kaikki, mitä niissä on, kun Jumala itse on ihmisen tähden tahtonut tulla ihmiseksi. Ethän voine minua peräti unohtaa, koska olet piirtänyt nimeni kättesi hipiään. Saahan verisukulaisuus sinut muistamaan minut päivittäin ja jatkuvasti. Ethän voine minua peräti jättää pulaan, kun olet tahtonut liittää ihmisluonnon itseesi persoonallisen yhtymyksen siteellä. Vaikka siis syntini ovat minua torjumassa, estää kuitenkin luontomme yhteys karkoittamasta minua. Tahdon kokonaan riippua sinussa kiinni, kun sinä olet kokonaan ottanut minut yhteyteesi. Amen.

Uskon pyhä salaisuus. Suom: Heikki Koskenniemi. SLEY: 1995. s. 240–241.

Joosef vankeksi

Tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta lähti käsky, että koko maailma oli kirjoitettava veroluetteloihin. Tämä merkitseminen oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana. Kaikki lähtivät luetteloihin merkittäviksi, kukin omaan kaupunkiinsa. Joosefin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beethlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua, veroluetteloihin merkittäväksi Marian, hänelle kihlatun vaimon kanssa, joka oli raskaana. Tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika täyttyi. Hän synnytti pojan, esikoisensa, kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa vierashuoneessa. Sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaa. Katso, heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja heidät valtasi suuri pelko. Mutta enkeli sanoi heille: ”Älkää pelätkö; sillä katso, ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Tämä on teille merkinä: löydätte lapsen kapaloituna seimessä makamassa.” Yhtäkkiä enkelin kanssa oli suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: ”Jumalan on kunnia korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joihin hänellä on mielisuosio!” Tapahtui, kun enkelit olivat menneet heidän luotaan taivaaseen, niin miehet, paimenet, puhuivat toisilleen: ”Menkäämme nyt Beethleheemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti.” He menivät kiiruhtaen ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Kun he tämän olivat nähneet, he ilmoittivat sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta. Kaikki, jotka sen kuulsivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat. Mutta Maria talletti kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessään. Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet, kuten heille oli puhuttu. Luuk. 2:1–20

Jouluvirsi

”Jeesus Kristus meille nyt”

Käyttämämme virsikirjan ensimmäinen jouluvirsi on ”Jeesus Kristus meille nyt”. (VK 1938 virsi 12) Tässä virressä ollaan aivan uskon perusasioiden äärellä. Se on sisällöltään kuin uskontunnustus. Siinä lausutaan julki, kuka Jeesus on ja mitä hän on ihmiskunnan pelastuksen tähden tehnyt.

Virsi kuuluu virsikirjan vanhimpiin. Sen on alun perin laatinut kirkkoisä Ambrosius. Hän eli 300-luvulla Pohjois-Italiassa ja oli Milanon piispa. Hänellä oli suuri vaikutus toiseen vielä tunnetumpaan tuon ajan teologiin, Augustinukseen. Tutkija Tauno Väinölä kirjoittaa Ambrosiuksen vaikutuksesta virsiperinteeseen: ”Ambrosiukselle kuuluu kunniasija virsihistoriassa: hän on länsimaisen kirkkolaulun uranuurtaja, seurakuntavirren isä. Hänen omat hymninsä ovat kansanomaisia ja kielellisesti korkeatasoisia.” (Virsikirjamme virret, s. 29) Myös virren sävelmä on vanha. Se on peräisin keskiajalta.

Virren sisältö liittyy osaltaan sen synty aikaan. Kirkon ensimmäiset vuosisadat olivat suurten kristologisten eli Kristuksen persoonaa koskevien kiistojen aikaa. Silloin kiisteltiin esimerkiksi siitä, onko Jeesus todella sekä Jumala että ihminen, ja onko hän Isän Jumalan vertainen. Nämä aiheet näkyvät varsinkin virren ensimmäisessä, neljännessä ja kuudennessä säkeistössä: ”Ihmiseksi on Jumala / Tullut tänne taivaasta”, ”Jumala ja ihminen, / Auttajamme armoinen” ja ”Isän on hän vertainen, / Yhtä iankaikinen”. Nämä eivät kuitenkaan ole vain aikaansa sidottuja asioita, vaan totuuksia, joita Kristuksen seurakunta kaikkina aikoina tunnustaa. Joulu, Kristuksen syntymisen juhla, on sopiva aika mietiskellä myös Jeesuksen iankaikkista syntymistä Isästä ja hänen Isän kanssa yhtä jumaluuttaan.

Virressä kiinnitetään Kristuksen persoonan lisäksi huomio hänen ihmiseksi tulemisensa tarkoitukseen. Säkeistössä kolme lauletaan: ”Ainut Poika Jumalan / Tuli tänne vaivahan, / Synnittä on syntynyt, / Syntein tähden kärsinyt.” Neljäs säkeistö kertoo: ”Rauhan ompi rakkahan / Tuonut luota Jumalan” ja viidennessä sanotaan: ”Voitti vallat turmion, / Taivaan aukaissut hän on”. Jumalan Poika sikisi Pyhästä Hengestä ja syntyi Neitsyt Mariasta ottaakseen syntimme pois. Hän oli synnitön, mutta kärsi syntiemme tähden, ja niin hän on tuonut meille Jumalan rauhan, voittanut kaikki turmiovallat ja avannut syntisille taivaan.

Virsi päättyy jouluyön enkelien ylistykseen säkeistössä seitsemän. Yhdessä enkelien kanssa kiitämme Jumalaa niistä käsittämättömän suurista ihmeistä, joita hän on tehnyt antamalla Poikansa meille.

Vesa Hautala

Joulurukous

*Viivy jouluni sydämessä,
viivy hetkinen vieläkin,
siunaa valollas lämpimällä
työni arkiset, raskaatkin.*

*Älä anna laulujes lippaan
lukkoon jäädä ankaraan!
Anna hyvyytes, lempeytesi
kotiini jäädä asumaan.*

*Seurakuntaasi, Seimenlapsi,
kättes suo yhä siunata,
rakkaudestasi rajattomasta
pisara sydämiin vuodata.*

*Anna lahjasi: sanasi kalliin,
meille rakkaaksi tulla niin,
että se yksin johtaisi meitä
joulusta jouluun - taivaisiin.*

Virpi Apponen

Hartaus uudenvuoden päivänä

Jeesuksen nimessä

Kun sitten kahdeksan päivää oli kulunut ja lapsi oli ympärileikattava, annettiin hänelle nimi Jeesus, jonka enkeli oli hänelle antanut, ennen kuin hän sikisi kohdussa. Luuk. 2:21.

Vietämme uudenvuodenpäivää kirkollisena juhlapäivänä Jeesuksen ympärileikkauksen muistoksi. Jumala oli antanut Aabrahamille ympärileikkauksen liiton merkiksi. Jumala oli tehnyt liiton hänen kanssaan ja luvannut olla hänen ja hänen siemenensä Jumala. Aabraham sai ympärileikkauksen uskonvanhurskauden sinetiksi. Se todisti hänelle jatkuvasti siitä, että hän on uskosta vanhurskas ja osallinen lupauksesta: ”Sinun Siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä.” (1 Moos. 22:18)

Jeesus ei tarvinnut oman persoonansa puolesta tällaista sinettiä, niin kuin hän ei tarvinnut Johanneksen kastettakaan, sillä hän oli Jumalan Poika. Hänet kuitenkin ympärileikattiin ja kastettiin, sillä hän oli tullut lain alaiseksi lunastaakseen meidät lain alaiset. Hänen lainalaisuutensa ei johtunut siitä, että hänet ympärileikattiin, vaan hän alistui ympärileikkaukseen sen tähden, että hän ihmiseksi tullessaan oli vapaaehtoisesti meidän lunastuksemme tähden tullut lain alaiseksi.

Israelissa oli tapana antaa pojalle nimi ympärileikkauksen yhteydessä, niin kuin meillä on tapana kastettaessa antaa lapselle nimi. Silloin Vahtaja sai vanhemmiltaan nimekseen Jeesus, jonka nimen jo enkeli oli hänelle määrännyt ennen hänen sikiämistään Pyhästä Hengestä. Tässä nimessä haluamme aloittaa uuden vuoden.

Olemme Jeesukseen nimiin otetut

Israelissa oli suuri kunnia, että nainen otettiin miehen nimiin. Se poisti naiselta hyljeksityksi jääneen häpeän (Jes. 4:1). Raamatun kielenkäytön mukaan Seurakunta on Kristuksen morsian, hänen kihlattu aviovaimonsa, jonka kanssa Jumalan Poika tulee viettämään taivaallisia häitään. Tästä

Raamattu sanoo: ”Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että hän sen pyhittäisi puhdistaen sen vesipesussa sanalla saadakseen asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta sellaista, vaan joka olisi pyhä ja nuhteeton.” (Ef. 5:25–27). Kristus on osoittanut rakkautensa antamalla itsensä alttiiksi meidän edestämme. Hän on pyhittänyt ja puhdistanut Seurakunnan morsiamekseen ”vesipesussa, sanan kautta”. Tämä peseminen on tullut jokaisen yksittäisen uskovan osalle kasteessa. Siinä meidät on nimeltä kutsuttu hänen omikseen, kuten sanotaan: ”Sillä olen lunastanut sinut, olen kutsunut sinut nimeltä. Sinä olet minun.” (Jes. 43:1).

Samalla kun meidät on pyhässä kasteessa nimeltä kutsuttu, meidät on otettu Jeesuksen nimiin. Olemme siinä uskon kautta uudestisyntyneet Jumalan lapsiksi. Kuulumme hänelle, ja meillä on oikeus kristityn nimeen. Kristitty tarkoittaa Kristuksen seuraajaa, hänen opetuslastaan. Samalla tavalla kuin Kristus oli halveksittu, olivat myös hänen seuraajansa halveksittuja, ja niin ”kristitty” oli pakanain suussa pilkkanimi. Saada kärsiä häväistystä Kristuksen nimen tähden oli kuitenkin opetuslapsille kunnia, ja niin he pitivät kunnianaan saada kantaa kristityn nimeä.

Lähetyskäskyn mukaisesti tulee kastaa Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Kasteen asetus määrää kastekaavan. Apostolien teoissa kerrotaan kristilliseen uskoon kääntyneistä, että heidät kastettiin Jeesuksen nimeen. Kasteet tietysti silloinkin toimitettiin kolmiyhteisen Jumalan nimeen. Se merkitsi samalla Jeesuksen nimeen kastamista. Sanonta kastaa Jeesuksen nimeen ilmentää sitä, että kastetuista tuli Jeesuksen morsiusseurakunnan jäseniä.

Kaste tuli Uudessa liitossa ympärileikkauksen tilalle. Raamattu sanoo siitä: Kristuksessa te ”olette ympärileikatut, ette käsintehdyllä ympärileikkauksella, vaan syntisen ruumiin poisriisumisella lihassa, Kristuksen ym-

pärileikkauksella: ollen haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa myös olette hänen kanssaan herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista.” (Kol. 2:11–12). Uuden vuoden alkaessa saamme muistaa, että olemme kasteessa otetut Jeesuksen nimiin. Se merkitsee osallisuutta hänen rakkauteensa, kun hän antoi itsensä alttiiksi meidän edestämme. Se merkitsee osallisuutta hänen jatkuvaan huolenpitoonsa. Se merkitsee autuaaitten ylösnousemusta ja taivaallista hääjuhlaa. Tästä kaikesta saamme olla iloisia ja kiitollisia.

Jeesuksen nimessä otamme vastaan sen, mikä tuleva on

Kauan sitten eräs emäntä loukkasi itsensä pahasti mennessään aamuas-kareilleen. Hänen varassaan oli koko talon selviytyminen. Nyt hän ei pys-tyisi töihin pitkään aikaan. Kun häneltä kysyttiin, miten hän voi sen kestää, hän vastasi: ”Joka aamu olen siunannut itseni ja lähtenyt töihini Jeesuksen nimessä. Samassa nimessä otan vastaan tämän onnettomuudenkin.”

Tällä uskon mukaisella asenteella saamme siirtyä uuteen vuoteen. Jeesuksen nimessä otamme vastaan ilot ja surut. Job sanoi: ”Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan pahaakin?” (Job 2:10.) Pyydämme Jumalalta uskossa kestämistä ja hänen tahtoonsa tyytymistä.

Jumala siunaa meitä usein vastoinikäymisten kautta. Opimme Jumalan koulussa niistäkin kiittämään. Hyvä on meidän myös nähdä, että hän on ripotellut tiellemme paljon sellaista, mistä olemme iloinneet. On ajallista hyvää niin paljon, ettemme osaa sitä luetella. Ennen kaikkea olemme saaneet armoa armon päälle. Saamme sanoa: ”Tähän asti HERRA on meitä auttanut.” (1 Sam. 7:12) Jumala vakuuttaa: ”Katso, Herran käsi ei ole liian lyhyt auttamaan, eikä hänen korvansa kuuro kuulemaan.” (Jes. 59:1). Tätä olemme saaneet monin tavoin kokea. Sen lupauksen alla saamme lähteä uuteen vuoteen. ”Herran nimi on vahva torni. Hurskas juoksee sinne ja saa turvan.” (Sananl. 18:10).

Uutta vuotta silmälläpitäen ihmisillä on tapana tehdä lupauksia. Martti Luther sanoi, että tie helvettiin on kivetty hyvillä lupauksilla. Parempi kuin tehdä lupauksia, on sanoa: ”Jos Herra suo, teen sitä ja sitä.” Emme tiedä, mitä me voimme tehdä, emmekä tiedä, mitä Herra suo. Mutta joka päivä saamme vaeltaa Jumalan lapsina ja sulkea illalla silmämme uneen armon alla Jeesuksen nimessä.

Markku Särelä

*”Rauha teille!” Saarnakirja osa 1, STLK: 2007. s. 229–231.
Raamatunkohdat: STLK2017.*

LAPSILLE

Arvoituksia

Luin jostakin arvoituksen. Se meni jotenkin näin: Kun sinulla on minut, haluat jakaa minut. Mutta jos jaat minut, minua ei enää ole. Mikä minä olen? Nyt paljastan salaisuuden: Oikea vastaus on salaisuus. Jos sinulla on joku salaisuus, sinä haluaisit mielellään kertoa sen toiselle. Mutta jos kerrot sen, se ei olekaan enää mikään salaisuus.

Tästäpä tuli mieleeni arvoitus, jonka itse keksin: Jos sinulla on minut, niin sinun pitää jakaa minua. Ja kun jaat, minä en kuitenkaan vähene enkä pienene. Mikä minä olen? Joko keksit vastauksen? Annan vihjeen. Jeesus opetti: ”Hankkikaa itsellenne kulumattomat kukkarot, loppumaton aarre taivaisiin, mihin varas ei pääse ja missä koi ei turmele.”

Oikea vastaus on evankeliumi, ilosanoma siitä, että Jeesus on sovittanut meidän syntiemme ja että me saamme syntimme anteeksi Jumalan armosta. Tähän armoon turvaten pääsemme iankaikkiseen elämään taivaan kotiin. Tätä ilosanomaa meidän pitää jakaa kaikille ja kun me sitä jaamme, se ei yhtään vähene eikä himmene. Se on loppumaton aarre.

Suomalainen sananlasku sanoo: ”Jaettu ilo on kaksinkertainen ilo, jaettu suru puolittuu.” Jos sinulla on joku suru tai murhe, joka painaa mieltäsi, se helpottuu, kun siitä voi kertoa toiselle. Mutta ilo on ihana jakaa. Siitä tulee hyvä mieli myös sille, joka sen kuulee.

Muistatko Raamatusta kertomuksen paimenesta, joka etsi kadonnutta lammastaan. Mitä paimen teki, kun hän löysi lampaansa? Hän pani sen hartioilleen iloiten. Kun hän tuli kotiin, hän kutsui kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja sanoi heille: ’Iloitkaa kanssani, sillä löysin kadonneen lampani.’

Jeesus sanoi tästä: Niin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka muuttaa mielensä, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät tarvitse mielenmuutosta.”

Tämän ilosanoman jakoivat taivaan enkelit ensimmäisenä jouluna köyhille paimenille. ”Minä ilmoitan teille suuren ilon. Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra.” Jakaamme mekin tätä ilosanomaa tänä jouluna ja sen jälkeenkin.

Mary's Merry Christmas

Now and then, one might ask, "Why do we say, 'Merry Christmas'?" To my shock and dismay, a secular website asserts that use of "Merry Christmas" is now the universal term to greet people during the Christmas season." Ok, I can live with that. So far, so good. I look forward to hearing why. But then the website continues. "The phrase [Merry Christmas] does not have any religious leaning and racial discrimination. It is used by almost everyone who celebrates Christmas. This simple phrase conveys messages of well wishes, joy and love." At this, my heart sank. What the website is basically saying is that Christmas is not about Christ and the true joy that He brings to world in need of His love, grace and salvation. "Merry Christmas" is a message of well wishes, joy and love apart from Christ Jesus, God's only begotten Son. How utterly sad. Christmas has become for many a very short-lived joy and loved. No sooner the day of Christmas passes, and after all the presents are opened, the parties are over, the Christmas tree is gone, so are all of what the unbelieving world calls "well wishes, joy and love."

Enter the Virgin Mary in this gloomy scenario that the unbelieving world paints for us Christians. The beloved and holy mother of God, of our Lord Jesus Christ, teaches us to keep Jesus as the reason for the season and fountain of all our hopes, well wishes, joy and love, both for ourselves and in lavishing it upon others. Mary teaches us that a "merry" Christmas is not some we just celebrate one day a year, but it is someone that we know and believe and live in and with every day of the year through Jesus Christ.

For Mary, the joy of Christmas came nine months before Christ's birth. God sent His archangel Gabriel to announce to Mary the Good News of Jesus Christ and His birth. Gabriel brings her a personal greeting, "Greetings, O favored one," (Luke 1:28). Wow! What if we Christians realized that not only Mary, but all of us are favored ones in God's sight when we hear the Gospel? What if, when we say, "Merry Christmas", we would tell others that we know, that they, too, are favored in God's eyes? Oh, those words, Merry Christmas" would carry more meaning.

Gabriel tells Mary all about Jesus' birth, Who He is and what will He do. The name Jesus means "Savior". It is given to our Lord because "He saves His people." He "delivers, and rescues" us from our sins. Mary believed Gabriel, and from that moment on Mary was already celebrating Christmas, even though Jesus was not born yet. She treasured the words of the Lord's messenger and lived in the light of them. Every day was "Merry Christmas". And, Mary's Merry Christmas is so full of joy and hope that it becomes contagious. Mary left Nazareth immediately after the Annunciation and went "into the hill country...into a city of Judah" (Luke 1:39) to attend to her cousin (Luke 1:36) Elizabeth. Well, by the Lord's great doing, Elizabeth was expecting a baby, too: John the Baptist. And when Mary spoke, the baby John in Elizabeth's womb leaped for joy (Luke 1:41). Oh, such is the power and efficacy of God's Word. It has an effect on people, young and old, unborn as well as though overcome with illness of age. It penetrates to the soul.

Mary's Merry Christmas became an opportunity where a simple,

ordinary but pious young woman was enabled by God to proclaim the Christ of Christmas, why Christ is a merry one to be celebrated in our hearts always. Her words are found in what we call, Mary's Song of Praise, Luke 1:46-55. "And Mary said, 'My soul magnifies the Lord, and my spirit rejoices in God my Savior, for he has looked on the humble estate of his servant. For behold, from now on all generations will call me blessed; for he who is mighty has done great things for me, and holy is his name. And his mercy is for those who fear him from generation to generation. He has shown strength with his arm; he has scattered the proud in the thoughts of their hearts; he has brought down the mighty from their thrones and exalted those of humble estate; he has filled the hungry with good things, and the rich he has sent away empty. He has helped his servant Israel, in remembrance of his mercy, as he spoke to our fathers, to Abraham and to his offspring forever.'"

Mary's Song proclaims God's saving grace and simple faith in Him. God is able and willing help us. "Mary praised God for his

power, knowledge, and desire to perform many amazing and great works. This song of praise strengthens our faith, comforts those who are humble, and terrifies all the powerful people on earth. She didn't sing it for herself alone. She wanted all of us to sing this song with her." (Luther).

Thus, what Mary's Song teaches us is that all of the great works God has done won't comfort you unless you believe that God is capable of doing them. More important, you must believe that God has done them for you. Jesus was born for us. He came to live a perfect life in our place. He would seize all sin and guilt of all people and atone for them in his bitter suffering and death on the cross. He would vanquish sin and death through His resurrection on the third day. However, believing that He did all this only for others but not for you is inadequate too. This is what many people do who don't fear God, as well as what people who have weak faith do. Those with weak faith of losing hope in God and, because of their hardships and struggles in life, they often fall into despair.

A worldly, Christ-less Christmas is one without real joy, because it lacks the Gospel of salvation in Christ. Christ is for all people, for Mary, for you and for me. Believing that God is willing to help other people but unwilling to help you

shows that your faith weak, and not holding to God's simple words and promises as did Mary. Luther wrote that, "You shouldn't waver or have any doubts about God's intentions toward YOU." He is able to do great things for you, and what is more, He is willing to do them. "This kind of faith is alive and real. It will spread throughout every aspect of your life and transform you."

Mary's Merry Christmas, and thus, her Song of Praise, moves us to love God for who He is. Mary had total confidence that God was her Savior. This truth didn't come about by first seeing or feeling it. She believed the Word of the Lord spoken to her. Thus, through the power of the Word she was able to fully trust God because the Lord had placed this faith inside of her. Oh, if everyone would learn from Mary. Mary's Merry Christmas was merry because her joy came not from within but from faith in the Lord, God's Christ!

Luther teaches how Mary put things in the right order in her song. "First, she called God her Lord. Next, she called him her Savior. Then she proclaimed what God had done. By doing this, she teaches us to love and praise God for who he is. She shows us the right place to start. We shouldn't begin our prayers by selfishly asking what God can do for us. Mary's example teaches us to love and praise

God for no other reason than his goodness. We should find joy and pleasure in who he is. This is an exalted, pure, and tender way of loving and praising God. It shows us Mary's extraordinary and tender spirit."

Christmas, on the other hand, loses its joy and meaning when people think of God as sort of spiritual Santa Claus that will make OUR wishes come true. They only want to get things from God. They don't love or praise God because He is good, the life He gives and intends for us. They're only concerned about how good God is to them, how much they feel of His goodness, and how many good things they receive from Him. But then, the moment God hides His face and seemingly withdraws His goodness, leaving them in misery without anything, they stop loving and praising him. They no longer love and praise the goodness of God simply because cannot see or feel it. By doing this, Luther says, they prove that they don't find joy in God, their Savior. They don't love or praise the goodness when it's hidden in God. They find much more joy in their salvation than in their Savior, in the gift than in the Giver, and in the creature than in the Creator. Mary's Song put Christ in the center of all that Christmas is. Christ and His Salvation is what makes Christmas Mary. It also

works in us to do what Mary did. Her soul proclaimed the goodness of God and His saving plan to rescue and release us from sin, guilt and the power of the devil. The Word Mary heard is no less than the Word preached to us in the Divine Service. May we tell out to others and proclaim the Christ of Christmas and all that He has done for us.

Last, but not least, remember that Mary's Song was long before she gave birth. She was already having a Merry Christmas before and after Christmas. So, don't be afraid to sing Christmas songs throughout the year, yes, even in July when it is hot outside, and everything is green. I often wish when we gather at Siitamaja, we'd have a hymn sing of Christmas and Easter hymns. So, go ahead and sing those precious hymns. Why regulate them to be sung only in December? Christmas is not about one day of a year, or a tree, or whatever people busy themselves with. We are Christians that fill with the joy, a merriness of knowing the Christ and His salvation. Let us teach the world what Merry Christmas means as we live those words through faith in Christ our Lord. Merry Christmas!

Edward Brockwell

"Rauha teille" SAARNAKIRJA 15,- Kirjan eri osilla on sama hinta Markku Särelin saarnakirjan neljän kirjan sarja on nyt valmis. Hänen runsas pari vuotta kestänyt kirjoitus- ja kokoamistyönsä on nyt tullut päätökseen. Kirjat voi hankkia kirjakauppojen kautta tai seurakunnan kirjamyynnin kautta. Kaikki kirjat ovat myös verkkokirjoina ilmaiseksi luettavina osoitteessa: www.luterilainen.com. Sieltä voi tilata kirjat myös postilähetyksenä.

Kristus meidän edestämme, Markku Säreli. Kirja on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia). Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle. **17,-**

Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta 6,-

Mitä uskovat voivat tehdä, kun enemmistökirkko on luopunut Jumalan puhtaasta sanasta? Tässä kirjassa Luther vastaa tähän kysymykseen ja tuo mestarillisella tavalla esille uskovien Raamattuun perustuvat oikeudet. Ajankohtaista, puhuttelevaa asiaa. Käännös ja esipuhe Markku Säreliä.

Saarnavirka on Kristuksen käsky 17,-

Kirja tuo Raamatusta esille saarnaviran monipuolisen aarteiston. Kristus on sääntänyt tämän jalon viran sielujen autuutta ja seurakuntansa parasta ajatellen. Jokainen Jumalan lapsi tarvitsee seurakunnan, jossa hän saa sielulle Vapahtajan tahtoman hoidon. Oikein opettavat, laumaansa rakastavat sananpalvelijat ovat sinä suuressa merkityksessä. Kirja on ajankohtainen Se tuo esille Raamatusta myös sellaisia asioita, joita paimenet eivät ole valitettavasti aina seurakunnalleen opettaneet.

Kristuksen kuuliaisuus 8,50,-

Markku Särelin ajankohtainen teos. Kirja on yhteenveto siitä mitä Raamattu opettaa meille Kristuksen elämän ja ristinkuoleman merkityksestä lunastuksessa. Erityisesti se vastaa kysymykseen: Oliko Kristus oman persoonsa puolesta velvollinen täyttämään lain.

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2019

	€
Aamoksen kirja, käännös ja selitys (M. Säreä)	2,50
Apostoli Paavalin Roomalaiskirjeen selitys (G. Stöckhardt)	30,00
Apostoli Pietarin ensimmäisen kirjeen selitys (G. Stöckhardt)	20,00
Elävän veden virtoja (G. A. Aho)	1,00
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (A. A. Uppala)	4,00
Helmiä (E. Voima, O. Lappalainen)	4,00
Herrani elää (R. Efraimson)	20,00
Iso katekismus, venäjänkielinen (M. Luther)	12,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (M. Säreä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (G. A. Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (M. Säreä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (G. A. Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C. F. W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vauelluksen asioissa (M. Säreä)	1,50
Kirkkokysymys (A. A. Uppala)	20,00
Koetelkaa kaikki (toim. M. Säreä)	1,50
Kolossan seurakunta (M. Säreä)	2,50
Kotihartaus (C. F. W. Walther)	50,00
Kristinoppi, (englannin-, igbon-, latvian-, liettuan-, ruotsin-, suomen-, venäjän-, vironkielinen)	12,00
Kristuksen kuuliaisuus (M. Säreä)	8,50
Kristus meidän edestämme - Teesejä vanhurskauttamisesta (M. Säreä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (M. Säreä)	3,50
Kärsivälliset ahdistuksessa - Lohdutusta sairaille ja masentuneille	5,00
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00
Lapsikaste on raamatullinen (M. Säreä)	5,00
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen (M. Säreä)	8,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (A. A. Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C. F. W. Walther)	17,00
Paavali pakanain apostoli (T. Matikainen)	8,00
Paikallisseurakunta (C. F. W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (G. A. Aho)	0,50
Pyhä Raamattu (STLK 2017)	50,00
Pyhän Raamatun Lukukirja (STLK)	70,00
Raamattu opettaa (Brief Statement - LCMS, suom. M. Säreä)	1,00
Raamatun ja tunnustusta koskeva periaatelausunto (LCMS, suom. M. Säreä)	2,50
Raamatun arvovalta ja erehdyttömyydestä (S. H. Naftsgen)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. M. Säreä)	0,50
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 1 (M. Säreä)	15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 2 (M. Säreä)	15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 3 (M. Säreä)	15,00
"Rauha teille!" Saarnakirja osa 4 (M. Säreä)	15,00
Rukous joka päivälle	0,50
Rukouskirja lapsille	15,00
Saarnavirka on Kristuksen käsky (M. Säreä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (M. Säreä)	6,00
Sana on elämän lähde, venäjänkielinen (M. Säreä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (M. Luther)	6,00
Sovituksen Sana (R. Efraimson)	20,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928-1968 (A. A. Uppala, M. Säreä)	1,00
Säännöt 2004 (STLK:n ja Tunn. Lut. Srk:n yhdyskuntajärjestyk)	3,00
Tekijänoikeudesta maailmaan - Taustaa 1. (K. Pälkkö, M. Säreä)	8,00
Kehitysopin kulisesta - Taustaa 2. (K. Pälkkö)	10,00
Alusta viimeiseen aikaan - Taustaa 3. (K. Pälkkö)	12,00
Tiedän Lunastajani elävän (G. A. Aho)	20,00
Tieni johdata taivaaseen (V. Apponen)	8,00
Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (A. A. Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut, STLK:n 50 -vuotisjuhlajulkaisu	3,50
Taksi päiväksi (C. M.-Zorn)	20,00
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (G. A. Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (M. Säreä)	1,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 32-50 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Kirkkopostilla I, II, III ja Huonepostilla (M. Luther)	200,00
Kirkon sananpalvelijan asettamisesta (M. Luther)	10,00
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (R. Preus)	3,50
Kristuksen ehtoollisesta, suuri tunnustus (M. Luther)	35,00
Raamatun inspiraatio (R. Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (J. Gerhard)	37,00
Vanhurskaattamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (R. Preus)	5,00
Voimattomalle voimaa (G. A. Aho / L. Koskeniemi)	10,00

LUTERILAINEN -lehti, vuosikerran tilaus ulkomaille 35,00, kotimaahan..... 25,00
Luterilainen -lehti, irtonumero (uusin nro maksullinen, vanhoja maksutta)..... 2,50
Lähetystyöhön tarkoitettujen suurempien kirjatalausten hinnasta voidaan neuvotella erikseen.
Postitste tilaattaessa hintaan lisätään toimituskulut.

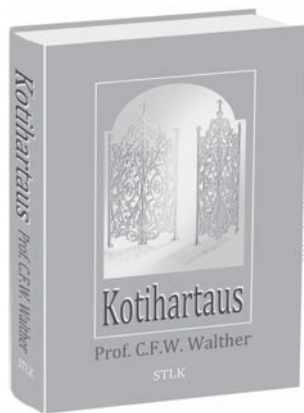
Waltherin kotihartauskirja

Tämän kirjan välityksellä pääsemme tutustumaan siihen, millaista aito luterilainen kristillisyys oli 1800-luvulla. Voimme verrata omaa uskoamme siihen uskoon, jota tri C.F.W. Walther julistaa, ja tehdä parannusta siinä, missä on aihetta.

Kirjasta välittyy vakava huoli siitä, että kuulija on todellisessa synnintunnossa ja ettei hän etsi tilaansa muuta lohdutusta kuin sitä, mikä tulee uskosta siihen täydelliseen lunastukseen, jonka Kristus on hankkinut jokaista varten lunastustyöllään.

Walther julistaa terävästi Jumalan lakia, niin ettei lukija voi jäädä sen edessä tunnottomaksi, vaan joutuu tunnustamaan itsensä iankaikkisen kadotuksen ansainneeksi syntiseksi Jumalan edessä. Mutta Walther avaa pääsyn lain alta evankeliumin suojaan ja siinä Jumalan ihanaan, ilmaiseen armoon. Evankeliumi parantaa ne haavat, jotka lain ankara ruoska löi meihin, ja antaa tilalle hyvän omantunnon kaikkien syntiemme anteeksisaamisessa Kristuksessa.

Samalla kirja ohjaa meidät rakentamaan uskomme erehtymättömälle Jumalan sanalle, Pyhälle Raamatulle. Lukijan usko lujittuu, eikä sen tarvitse horjua ihmisten mielipiteissä eikä jäädä kysymään kiusaajan kysymystä: "Onko Jumala todella sanonut?" Raamatun sana kestää, ja sen kanssa saamme turvallisesti astua viimeisenä päivänä Jumalan eteen ja kiittää häntä ikuisesti. Kovakantinen kirja tulee myyntiin ennen joulua 2018, Siinä on yli 800 sivua,

Runsasti aineistoa pyhäkoulun opettajille

Vanhasta Testamentistä ja Uudesta Testamentistä

Pyhäkoulumateriaali ilmoittautuminen

VT, osa 4: Babyloniaan ja takaisin

UT, osa 1: Jeesus

UT, osa 2: Lisää Jeesuksen opetuksia

UT, osa 3: Jeesus meidän edestämme

UT, osa 4: Apostolien teot

VT, osa 1: Luominen - Joosef

VT, osa 2: Mooses - tuomarien aika

<http://www.luterilainen.com/fi/pyhäkoulun-opettajille>

Sana ja kuvat yhdessä

Raamatun Vanhan ja Uuden testamentin teksteistä on kerätty kiehtova kuvitettu katsaus ihmiskunnan varhaisvaiheisiin. Tositapahtumien ketju antaa lukijalle tietoa historiaamme vaikuttaneiden henkilöiden elämästä, taisteluista ja Jumalan johduksesta.

Arkeologiset kaivaukset 1800-luvun puolivälistä lähtien vahvistavat Raamatun kuvaukset todellisina tapahtumina.

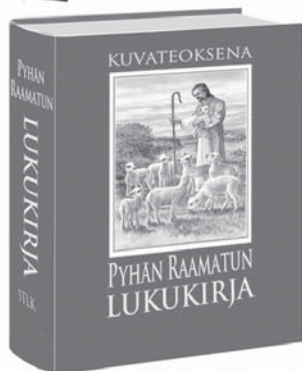
Pyhän Raamatun lukukirjan tekstit ovat raamatunkäännöksestä (STLK 2017), joka perustuu tarkasti alkukieliin. Kirjaan on valittu pyhäkoulussa opetetut Raamatun kertomukset tapahtumajärjestyksessä. Kuvituksena on yli 350 Kimmo Pälkön maalausta ja piirrosta.

Antakaamme nuorille kuvateos, jossa Jumala itse kertoo töistään. Kirjassa on kovat kannet ja 576 sivua – sivukoko 19x25 cm.

PYHÄN RAAMATUN LUKUKIRJA

Kirja on oivallinen joululahja nuorille, joille raamatunkertomukset ovat usein tuttuja Pyhäkouluajalta.

Kirjan ovh on 60,- (sis. postimaksun). Seurakunnan tilaisuuksissa noutohinta on 50,-. Tilaukset www.luterilainen.com

Nuorten joululeiri

28. – 31.12.2019

Orivedellä, Siitamaja 33

(Huom. viikonpäivät korjattu!)

Päiväohjelma

La 28.12.

15.00 Päiväjuoma

16.00 Aloitus ja lauluja

17.00 Päivällinen

18.00 Oppitunti lapsille ja nuorille

19.00 Iltahartaus ja iltaohjelma

20.00 Iltapala

Su 29.12 ja Ma 30.12.

8.30 Aamiainen

9.30 Aamuhartaus

10.30 Oppitunnit lapsille ja nuorille

11.30 Lauluja

12.00 Lounas

Yhteistä toimintaa

15.00 Päiväjuoma

16.20 Oppitunnit lapsille ja nuorille

17.00 Päivällinen

18.30 Lauluja

19.00 Iltahartaus ja hartaus

20.00 Iltapala

Ti 31.12.

8.30 Aamiainen

9.30 Aamuopetus ja -rukous

11.00 Jumalanpalvelus

n. 12:15 Lounas

Ilmoittautuminen

Markus Mäkiselle 17.12. mennessä.

Koko leirin hinta on 60e ja 20e/vrk.

Samasta perheestä enintään kahdesta lapsesta.

Sydämellisesti tervetuloa!

Latvian sisarseurakuntamme pastori, Indreks Sungatuliņš, on siirtynyt ajasta iäisyyteen 2.10. kuluvaan vuoteen.

Hän toimi Ylösnousemuksen Tunnustuksellisen Luterilaisen Seurakunnan pastorina vuodesta 2010. Sungatuliņš:n siunaustilaisuus toimitettiin 11.10. Riiassa. Siunauksen toimitti pastori Markus Mäkinen ja pastori Edward Brockwell piti puheen. Luterilaisen toimitus esittää suruvalittelun pastori Sungatuliņš:n omaisille ja Latvian uskonveljille ja -sisarille. Kristus sanoo: ”Minä olen ylösnousemus ja elämä. Se, joka uskoo minuun, elää, vaikka olisi kuollut.” (Joh. 11:25) ja: ”Rauhan jätän teille: minun rauhani – sen annan teille. En minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Älkää olko aralla mielin älkääkään pelätkö.” (Joh. 14:27)

**SUOMEN
TUNNUSTUKSELLINEN
LUTERILAINEN
KIRKKO**

Toimintatiedot:

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelus* sunnuntaisin klo 11. *HPE ja pyhäkoulu* kuun 1. ja 3. sunnuntai. *Seurakunnan joulujuhla* 15.12. jumalanpalveluksen jälkeen. *Joulupäivän jumalanpalvelus* 25.12. klo 11. Poikkeus: Ei jumalanpalvelusta 29.12.

Hämeenlinna, Karjala-pirtti, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* (HPE) joka kuukauden 1. ja 3. sunnuntai klo 15.00. Poikkeus: 15.12. ei tilaisuutta. *Raamattutunti* ja pyhäkoulu pidetään kuukauden 4. sunnuntai kodeissa. Tiedustelut pastori Hautalalta. Poikkeus: ei raamattutuntia ja pyhäkoulua jouluksi.

Joensuu, *Jumalanpalvelus*, HPE su 12.1., 2.2. ja 23.2. klo 18.

Kokkola, *Jumalanpalvelus*, HPE pe 3.1., to 23.1. ja pe 14.2. klo 18.30.

Lahti, Rajakatu 7: *Ehtoollisjumalanpalvelus* joka kuun 1. ja 3. sunnuntai klo 16. *Raamattutunnit* heprealaiskirjeestä: kysy pastori Mäkiseltä.

Pori, Marttala, Valtakatu 7: *Jumalanpalvelus* (HPE) 15.12. klo 16.

Seinäjoki, *Jumalanpalvelus*, HPE la 4.1., 25.1. ja 15.2. klo 16.

Siitamaaja: *Joulukirkko* 25.12. klo 12. *Joululeiri lapsille ja nuorille* 28.12.–31.12. *Jumalanpalvelus* 31.12. klo 11.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39a: *Jumalanpalvelus* sunnuntaisin klo 11. HPE kuukauden 2. ja 4. sunnuntai. Poikkeus: 22.12. ja 29.12. ei tilaisuutta, Tampereen seudun joulunajan tilaisuudet ks. Siitamaaja.

Tyrnävä, *Jumalanpalvelus*, HPE pe 25.1. klo 14.30.

Turku, Hurtinkatu 12 C 13: *Jumalanpalvelus* + HPE 14.12., 11.1.

Vaasa: *Jumalanpalvelus*, HPE la 4.1., 25.1. ja 15.2. klo 11.

Pastori Edward Brockwell Ansarietie 5 A 21, 40520 Jyväskylä.

Puh. 050 433 1100.

edward.brockwell@luterilainen.com

Pastori Vesa Hautala Kullervonkatu 1-3 D 95, 33100 Tampere, Puh. 040 844 5368.

vesa.hautala@luterilainen.com

Pastori Markus Mäkinen Kanta-kyläntie 6 F, 00640 Helsinki. Puh. 040 752 1156.

markus.makinen@luterilainen.com

Pastori Kimmo Närhi Luhtikatu 3 A 6, 15500 Lahti.

Puh. 040 7567 659.

kimmo.narhi@luterilainen.com

Pastori Risto Relander, Välenojankatu 7 A 17, 05880 Hyvinkää. Puh. 040 5741887

www.luterilainen.com
www.pyhäkoulu.fi

**LHT-Posti Oy-
Posti Green**

Sisällys:

Sinun kuninkaasi tulee sinulle, Martti Luther.....	170
Päättymistä ja alkamista, MM.....	171
Valitun rouvan terveisiä/Ensimmäinen lupaus Vapahtajasta.....	172
Adventtihartaus, VH.....	174
Hartaus toiselle adventtisunnuntaille, VH.....	177
Hartaus kolmannelle adventtisunnuntaille, VH.....	178
Sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi Neitsyt Maariasta, KN.....	180
Menkäämme Beetlehemiiin! MM	181
Jeesus, maailman Vapahtaja, siis minunkin! KN.....	181
Kristus, Daavidin poika, MM.....	184
Hartaus joulupäivälle, MM.....	186
Lapset tuovat paljon iloa, MS.....	188
Hartaus neljäntenä adventtisunnuntaina, MS.....	190
Uskollisia työmiehiä, JG.....	194
Jouluevangeliumi, Luuk. 2:1-20.....	195
Jouluvirsi, VH.....	196
Joulurukous, runo, VA.....	197
Hartaus uudenvuoden päivänä, MS.....	198
Arvoituksia Lapsille, EV.....	201
Mary's Merry Christmas, EB.....	202
Ilmoituksia ja kirjoja.....	206-209
Toimintatietoja.....	210-211
Kansi: Jeesuslapsi ja enkelit, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2019: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Päätoimittaja: Markus Mäkinen, Siltavoudintie 1 B 16, 00640 Hel-
sinki, puh 040 752 1156, markus.makinen@luterilainen.com
Taitto ja kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Lehden tilaukset, osoitteenmuutokset ja laskutus: seppo.sarela@
luterilainen.com, puh. 045-145 8600. Jos se ei ole mahdollista, niin muutokset
voi antaa puhelimitse päätoimittajalle.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille no.: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com